

**ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE
DIN ROMÂNIA**

**JURNAL
INSIGNOGRAFIC
NR. 11**

Imaginea de pe coperta 1 reprezintă insignele A.C.I.R. emise de către Clubul Colectionarilor de medalii „Eminescu” din București, realizate de către Constantin Dumitrescu, respectiv insigna „Ministerului de Războiu” (1916 - 1917) din colecția Mihai C.V. Cornaci – Botoșani.

Colectivul de redacție :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Dumitru Pușcașu – tehnoredactare,
Mihai C.V. Cornaci – redactor,
Mihai Livadariu – foto.

Colaboratori :
Milan Ilin – Timișoara,
Ioan Pardos – Vulcan,
cmd. av. (r.) Marius Popescu – București.
Brânzei Stelian – Botoșani

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

**ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR
DE INSIGNE DIN ROMÂNIA**

JURNAL INSIGNOGRAFIC

Nr. 11

**Publicație anuală de informare insignografică
editată de A.C.I.R.**

2012

ISSN 1843-9535

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECȚIONARILOR
DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1. Petroșani	1975 - Întâlnire
2. Timișoara	1976 - Întâlnire
3. Craiova	1977 - Întâlnire
4. București	1978 - Întâlnire
5. Petroșani	1979 - Întâlnire
6. Arad	1980 - Întâlnire
7. Timișoara	1981 - Întâlnire
8. Arad	1982 - Întâlnire
9. Timișoara	1983 - Întâlnire
10. Petroșani	1984 - Întâlnire
11. Tg. Mureș	1985 - Întâlnire
12. Timișoara	1986 - Întâlnire
13. Timișoara	1987 - Întâlnire
14. Craiova	1988 - Întâlnire
15. Petroșani	1989 - Întâlnire
16. Petroșani	1990 - Întâlnire
17. Petroșani	1991 - Întâlnire
18. Petroșani	1992 - Întâlnire
19. Petroșani	1993 - Reuniune
20. Petroșani	1994 - Reuniune
21. Petroșani	1995 - Reuniune
22. Petroșani	1996 - Reuniune
23. Vulcan	1997 - Reuniune
24. Aninoasa	1998 - Reuniune
25. Aninoasa	1999 - Reuniune
26. Tg. Secuiesc	2000 - Reuniune
27. Lupeni	2001 - Reuniune
28. Lupeni	2002 - Reuniune
29. Lonea – Petrila	2003 - Reuniune
30. Lupeni	2004 - Reuniune
31. Tg. Secuiesc	2005 - Reuniune
32. Petrila	2006 - Reuniune
33. Alexandria	2007 - Reuniune
34. Petroșani	2008 - Reuniune
35. Petroșani	2009 - Congres
36. Tg. Secuiesc	2010 - Congres
37. Alexandria – Petroșani	2011 - Congres
38. Alexandria – Petroșani	2012 - Congres

Stimați colegi,

Anul acesta micul colectiv de redacție al „Jurnalului Insignografic” a sărbătorit alături de voi apariția numărului zece al revistei. Menționăm cu mândrie că publicația în cauză este singura în domeniu din România.

După ce am trecut de perioada dificilă a începutului, cu ajutorul vostru am reușit să ridicăm valoarea revistei la un nivel la care nici cei mai optimiști dintre noi nu s-ar fi gândit la început, lucru pentru care vă mulțumim.

Sfaturile, părerile și bineînțeles articolele voastre au fost un imbold pentru noi, iar când primeam câte o scrisoare sau un telefon de la voi, ne bucuram și ne regăseam elanul, poate puțin obosit de trecerea timpului, fapt pentru care de asemenea vă mulțumim.

Timp de opt ediții am fost adevărați „corturari” care astăzi tipăream fragmente din revistă într-o parte și peste puțin timp, în altă parte (iar potrivirea astfel a părților ridica probleme majore și de multe ori cititorul observa acest lucru.

Am găsit, însă, un om cu suflet mare care ne-a ajutat substanțial pentru tipărirea la editura AXA din Botoșani a ultimelor două numere ale revistei care acum are o ținută deosebită. Mulțumirile noastre se îndreaptă și către Domnul ing. Coriolan Chiricheș din Botoșani.

Evenimentul, care a fost pentru noi unul remarcabil, a fost marcat și de emiterea unei insigne jubiliare bătute la Firma ACCESORII PROD SRL Oradea, fapt pentru care prezentăm mulțumiri Domnului ing. Silviu Dobraș.

Tuturor vă mulțumim și promitem că și pe viitor „Jurnalul Insignografic” va fi revista voastră, a tuturor!

Colectivul de redacție

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Numărul zece, considerat de noi jubiliar, a trezit interesul colegilor și al persoanelor care au intrat în contact cu „Jurnalul insignografic”.

Ideea de a puncta apariția revistei cu punerea în circulație a unei insigne, care a fost distribuită gratuit tuturor celor care au achiziționat numărul 10 al Jurnalului, a fost considerată binevenită și a făcut multă plăcere.

Mulțumim celor care ne-au trimis scrisori de salut cu prilejul apariției revistei jubiliare, pe care, în semn de respect, le-am publicat integral.

Colaborarea cu Editura „AXA” Botoșani s-a dovedit și de această dată foarte bună, rezultând o lucrare de calitate.

Dar viața merge mai departe. Noi am ridicat ștacheta publicației destul de sus și acum trebuie să o ținem tot așa când pregătim numărul 11. În această revistă își va face debutul, cu un articol interesant, tânărul Radu Tabără din Sibiu și căruia îi dorim mult succes pe viitor.

În centrul atenției noastre va sta și de această dată relatarea amănunțită a lucrărilor celui de-al IV-lea Congres Național de insignografie de la Petroșani, organizat tot în parteneriat cu aceiași colegi de la Alexandria, respectiv momentul înmânării premiilor „Floarea de colț”.

Vom pune accent pe latura științifică a insignografiei, iar materialele prezentate în cadrul sesiunii de comunicări vor fi publicate amănunțit.

Păstrăm și în numărul actual al revistei rubrica „Apariții editoriale”, unde semnalăm tipărirea unui interesant volum apărut sub semnătura doamnei Elena Condrei de la Botoșani.

Recunoștința noastră domnului Turi Gheorghe din Deva pentru imaginile frumoase pe care în fiecare an ni le pune la dispoziție. Astfel avem fotografii de la Deva, Vălișoara și manifestările A.C.I.R. pe care le primim dezinteresat de la colegul nostru.

Reamintim că „Jurnalul insignografic” este revista tuturor membrilor A.C.I.R. care vor să publice gratuit, fără restricții, articole sau studii insignografice, cu condiția să respecte cerințele noastre și să-și asume responsabilitatea celor puse pe hârtie.

Așteptăm, ca și până acum, materialele și opiniile dumneavoastră pe adresele:

Prof. Tiberiu Kelemen
Str. Aviatorilor bloc 34
Sc.II Ap. 58
332108 Petroșani
Tel.0727-793872

Dumitru Pușcașu
Str. 9 Mai bloc 2
Sc. VII Ap.5
332041 Petroșani
Tel. 0743-046840
0743-509140

CEL DE AL IV-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE ȘI CEA DE-A XXXVIII-A EXPOZIȚIE COLECTIVĂ DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

25-27 MAI 2012, ALEXANDRIA – PETROȘANI

Manifestarea din acest an a fost organizată în colaborare cu Secția Numismatică Alexandria. A fost singura modalitate de a asigura continuitatea întâlnirilor insignografice care, peste puțin timp, ajung la patru decenii.

Organizarea întâlnirii a fost extrem de dificilă după problemele apărute la București, care au condus la nerealizarea Congresului în capitală. Dezbaterile cauzelor aici nu-și are locul, deci nici nu le vom aminti și noi considerăm cauza încheiată, fără niciun fel de comentariu.

Încercăm acum să fim cât mai concisi, ca să

avem spațiu suficient pentru prezentarea comunicărilor susținute de către referenți. Impunerea trimeriei de către colegi, odată cu confirmarea de participare și a unui rezumat referitor la comunicarea care va fi prezentată s-a dovedit a fi benefică și, ca atare, noi le-am publicat în Programul - catalog, ca toți colegii să cunoască preocupările unora.

Cert este că pentru data stabilită toate pregătirile erau gata, iar ajutorul primit de la colegii din Alexandria a fost benefic.

VINERI, 25 MAI 2012

Este ziua în care sosesc participanții, sunt cazați, iar cei veniți își montează panourile care vor constitui expoziția colectivă.

Singurul fapt notabil al zilei a fost că, la un moment dat, Hotelul „Onix” ne-a anunțat că am rămas fără locuri de cazare. Au urmat câteva telefoane și am obținut un microbus de la Compania Națională a Huilei și locuri de cazare la „Popasul haiducilor”- un motel aflat la doi kilometri de

Petroșani
într-o zonă superbă.

Cei cazați acolo au fost foarte mulțumiți de condițiile oferite. Astfel 41 de colegi au fost cazați la Hotel „Onix” și 18 la „Popasul haiducilor”.

Seara aproape toate exponatele aduse erau montate la locul lor, restul urmând a fi expuse sâmbătă dimineața, iar cei sosiți au fost cazați.

SÂMBĂTĂ, 26 MAI 2012

La ora 7⁰⁰ s-a deschis Sala de marmură a Primăriei Municipiului Petroșani, iar colegii careau venit mai târziu au putut să-și monteze exponatele și cei care au fost mai harnici au început

activitățile specifice. La ora 9³⁰ un grup de participanți la Congres au avut o scurtă întâlnire cu Primarul Municipiului Petroșani, Dr. Ing. Jr. Tiberiu Iacob Ridzi, în Sala albastră.

La întâlnire au participat P.S. Galaction Stângă, vicepreședintele Societății Numismatice Române, Ing. Andrei Ballif, președintele Secției Numismatice Tg. Jiu, Ec. Ștefan Dina, președintele Clubului Colectanilor de medalii Eminescu din București, Col. Ing. (r) Ștefan Samoilă, vicepreședinte S.N.R., Ing. Silviu Dobraș, manager „Accesorii Prod” Oradea, Stelian Brânzei, vicepreședinte A.C.I.R., Constantin Dumitrescu artist plastic și prof. Tiberiu Kelemen, președinte A.C.I.R.

Obiectivul principal al întâlnirii cu domnul primar a fost acela de a găsi căi de asigurare a continuității reuniunilor noastre.

După prezentările și salutarile de rigoare, s-a intrat în miezul problemei.

Timpul fiind foarte scurt, vorbește P.S. Galaction care este și președintele Secției Numismatice Alexandria și cunoaște bine problemele financiare ale A.C.I.R. Domnia Sa propune ca finanțarea acțiunii să fie cuprinsă la capitolul „Cultură” al bugetului Primăriei, iar Congresul să fie permanentizat la Petroșani. Fără un suport financiar stabil și destul de consistent nu se poate realiza o asemenea manifestare. A.C.I.R.,

din cotizații și vânzarea unor insigne sau reviste, nu poate realiza o acțiune de asemenea amploare.

O altă soluție ar fi finanțarea de către fiecare participant a sejurului în orașul unde va avea loc reuniunea, iar în sarcina gazdelor se va pune doar asigurarea locului de cazare, dar această soluție deocamdată nu intră în discuție.

Col. Ing. (r) Ștefan Samoilă a explicat cum s-a realizat la Brașov finanțarea Congresului Internațional de Numismatică, ce va avea loc în luna octombrie 2012.

Ec. Ștefan Dina a relatat despre problemele întâmpinate de Club cu ocazia expozițiilor bianuale Eminescu și acum cu ocazia organizării Simpozionului Național de Numismatică de la Bacău.

De multe ori o acțiune este contrată chiar din interiorul asociației de către unii membri inconștienți, care nu înțeleg efortul și sacrificiile depuse de către organizatori.

Prof. Tiberiu Kelemen a înmănat domnului Primar insigna oficială a Congresului și artistul plastic Constantin Dumitrescu i-a oferit o insignă specială din argint având efigia lui Eminescu bătută de Clubul colecționarilor de medalii Eminescu pentru A.C.I.R.

Domnul Ing. Silviu Dobraș: „în limita posibilităților am ajutat și voi susține și pe viitor activitatea insignografică deoarece și eu sunt membru A.C.I.R., dar la baza fiecărei manifestări stă banul. Propunerea Părintelui Episcop Galaction este bună. Implicarea primăriei prin cuprinderea în buget a acțiunii ar fi o soluție salvatoare pentru o activitate culturală singulară în țară la ora actuală.” Discuțiile s-au încheiat într-o atmosferă optimistă.

Revenind în Sala de marmură, în prezidiu iau loc: Dr. Ing. Jr. Tiberiu Iacob Ridzi, P.S. Galaction, Col. Ing. (r) Ștefan Samoilă, Ec. Ștefan Dina, Părintele Protopop Petrache Crețu, Părintele Octavian Pătrașcu și Prof. Tiberiu Kelemen.

La ora 10⁰⁰, în deschiderea lucrărilor Congresului se intonează Imnul național.

Prof. Tiberiu Kelemen urează bun venit participanților și, înainte de a da cuvântul domnului Primar, face o precizare foarte importantă: „În actuala conjunctură A.C.I.R. este o asociație în cadrul S.N.R., pentru a degreva societatea de problemele insignografice. Noi nu suntem împotriva S.N.R., fapt demonstrat prin participarea la lucrările Congresului a doi vicepreședinți și a doi consilieri din conducerea acestui important for științific.”

În continuare ia cuvântul domnul Primar Tiberiu Iacob Ridzi: „Stimați colecționari, bine ați venit în Valea Jiului!

Consiliul Local și Primăria Municipiului Petroșani sunt onorate că au fost coorganizatori la realizarea celui de al IV-lea Congres Național de Insignografie din România și a expoziției care însoțește în fiecare an marele eveniment.

Urmăresc de ceva vreme activitatea insignografică și cu fiecare ocazie admir tenacitatea dumneavoastră de a vă întâlni în fiecare an, ocazie care prilejuiește expoziții frumoase și instructive. Pentru realizarea reuniunilor care acum patru ani au fost ridicate, tot la Petroșani, la rang de Congres trebuie să aducem mulțumiri domnilor Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu care nu au precupețit niciun efort pentru a asigura continuitatea acestor frumoase manifestări. O mențiune specială trebuie adusă președintelui onorific al A.C.I.R., P.S. Galaction Stângă, care, deși se află la mare distanță de municipiul nostru a oferit în ultimii ani un ajutor substanțial celor din Petroșani.

Stimați colecționari, vă doresc și pe viitor să vă păstrați vigoarea și tinerețea pentru ca în anii următori să ne încantați cu exponatele pe care cu fiecare ocazie le etalați cu multă dărnicie.

Indiferent ce se spune, Municipiul Petroșani este centrul insignografiei românești!

Bine ați venit în municipiul nostru și mult succes în activitatea prezentă și de viitor!”

În cuvântul său P.S. Galaction informează participanții la manifestare despre cele propuse la întâlnirea cu domnul primar, iar materializarea lor ar revitaliza activitatea insignografică din țara noastră.

În actuala situație, participarea la manifestarea de astăzi este mulțumitoare, totuși nu trebuie să-i derutăm pe organizatori trimițând confirmări pe care nu le vom onora.

O expoziție de acest gen este o adevărată carte de istorie ale cărei file sunt formate din conținutul fiecărei insigne în parte. Suntem obligați să transmitem și să punem în valoare acest tezaur pentru generațiile viitoare.

Mulțumim colegilor de la Petroșani: domnului prof. Tiberiu Kelemen, domnilor Dumitru Pușcașu și Viorel Stroe pentru efortul făcut ca noi să ne simțim bine la Petroșani în aceste zile.

De asemenea felicitări tuturor colecționarilor care au adus panouri de la mare depărtare, ca expoziția colectivă să fie cât mai diversificată.

Doresc, de asemenea, să aduc mulțumiri domnului Primar, implicit Consiliului Local și Companiei Naționale a Huilei SA, pentru ajutorul acordat.

Domnul ec. Ștefan Dina face referire la modul în care membrii Clubului colecționarilor de medalii Eminescu din cadrul Cercului Militar Național au ajutat A.C.I.R. la organizarea evenimentului și dă exemplu în acest sens emiterea unor insigne și valorificarea lor, sumele obținute intrând în contul asociației. Membrii Clubului invită toți participanții la manifestarea de astăzi la o cină comună care are ca scop o cunoaștere mai bună între colecționari.

Deoarece nu au fost persoane doritoare să ia cuvântul, întreaga asistență ține un moment de reculegere în memoria colegului Strătilă Mina (Bârlad) care ne-a părăsit în acest an la 4 ianuarie, precum și în amintirea tuturor prietenilor care au plecat dintre noi.

Câțiva colegi și-au exprimat dorința de a oferi mici atenții participanților. Astfel domnul Gheorghe Boer din Tg. Mureș oferă Comitetului de organizare al Congresului un album conținând numeroase imagini înregistrate de domnia sa la primul congres. Astfel albumul reprezintă o pagină din istoria insignografiei din țara noastră.

Vă mulțumim, domnule Boer, pentru frumosul cadou făcut!

Domnul col. (r.) Ioan Siminicianu, președintele Secției Botoșani a S.N.R., oferă două diplome de excelență, una P.S. Galaction Stângă și alta prof. Tiberiu Kelemen, pentru merite deosebite în dezvoltarea și promovarea relațiilor de colaborare cu botoșănenii pasionați de numismatică și colecționarea de insigne.

Domnul Stelian Brânzei (Botoșani), vicepreședinte A.C.I.R., oferă diploma și premiul „Mihai Eminescu” pentru colecții și colecțio-

nari, d-lor Aurel Ionescu (Alexandria), Marius Popescu (Călărași), Constantin Dumitrescu (București).

Același premiu va fi înmănat domnului Ciutacu Gheorghe (Colilia) respectiv postmortem col.

(r) Ioan Dogaru (București), la Simpozionul Național de Numismatică de la Bacău.

Domnul ec. Ștefan Dina, președintele Clubului colecționarilor de medalii Eminescu din cadrul Cercului Militar Național, oferă domnilor prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu, diploma pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea și promovarea științei numismatice eminesciene.

Cu această ocazie este prezentat asistenței modelul plachetei omagiale pentru col. (r) Ioan Dogaru, care va fi montată la muzeul județean din Bacău unde acesta are o sală care-i poartă numele și în care sunt expuse piesele donate. Placheta poartă semnătura aceluiași Constantin Dumitrescu.

Domnul Beke Ernő (Tg. Secuiesc), vicepreședinte A.C.I.R., oferă diploma de merit și premiul pentru organizarea celui de

al IV-lea Congres Național de Insignografie următorilor: P.S. Galaction Stângă, prof. Tiberiu Kelemen, dr. ing.jr. Tiberiu Iacob Ridzi, primarul Municipiului Petroșani, ing. Constantin Jujan, directorul general al C.N.H.S.A.Petroșani, Dumitru Pușcașu și Viorel Stroe.

Câteva dintre premiile oferite organizatorilor.

Lucia și Ilin Milan înmănează în nume propriu diploma și „Cupa Continuității” grupei de tineri numismați din cadrul Secției Petroșani.

Prof. Tiberiu Kelemen a oferit placheta și insigna congresului Părintelui Protopop Petrance Crețu și Părintelui Octavian Pătrașcu.

A urmat cel mai așteptat moment pentru participanții la lucrările Congresului: decernarea premiilor A.C.I.R., cel mai râvnit trofeu din vitrina fiecărui colecționar denumit și Premiul „Floarea de colț”. Toate secvențele înregistrate și motivația juriului sunt redată într-un articol detaliat.

Ca o încheiere a părții festive a Congresului a urmat nelipsita poză de grup, care a fost realizată în fața Primăriei și la care au participat aproape toți colegii prezenți. Pozele au fost distribuite celor interesați în decursul aceleiași zile.

Între orele 12³⁰–14¹⁵ a avut loc adunarea generală A.C.I.R. despre care vom relata într-un alt articol.

Întreaga asistență s-a deplasat la mașina care ne aștepta pentru a ne transporta la Centrul Social al Bisericii „Sf. Varvara” unde s-a servit masa comună.

Aici Petru Pater a donat bisericii o superbă plachetă pe al cărei revers au fost gravate numele tuturor care au participat la realizarea ei.

Atmosfera de la masă a fost una destinsă, plăcută și s-a întins până la ora 16 când, cu aceeași mașină, ne-am întors la Primărie.

Paralel, în aceeași sală, s-a desfășurat sesiunea de comunicări insignografice, iar pentru cei interesați – bursa de insigne. Deoarece Sala albastră de la Primărie nu era liberă, ne-am organizat astfel încât într-un colț al Sălii de marmură să se desfășoare în bune condiții sesiunea de comunicări.

Din analiza conținutului materialelor susținute, care sunt prezentate integral în cadrul revistei, s-a putut trage o concluzie interesantă: au existat comunicări informative prin care atenția este captată în scopul cunoașterii unor piese nou apărute și comunicări valoroase privind unele insigne vechi cu o descriere amănunțită și referire la momentul istoric când ele au apărut.

Activitatea în Sala de marmură s-a încheiat la ora 19³⁰, după care ne-am deplasat la Restaurantul „Fantastic” unde am fost invitați de către colegii de la Clubul colecționarilor de medalii Eminescu la o cină. A fost o întâlnire plăcută, deschisă între colegi, unde subiectul dezbătut a fost, bineînțeles, tot insigna, întoarsă pe toate fețele.

A fost pentru organizatori și participanți o zi plină, dar care a trecut foarte repede într-un mod plăcut și fără incidente nedorite.

DUMINICĂ, 27 MAI 2012

La ora 8⁰⁰ a fost deschisă Sala de marmură a Primăriei, iar cea de-a doua zi și ultima a congresului a început.

Cum era și de așteptat, marea majoritate a participanților au continuat schimburile de insigne – ultima posibilitate de a achiziționa piesa dorită.

Conform programului, la ora 11⁰⁰ a debutat festivitatea de recompensare a expozanților care, prin panourile aduse, au realizat o ambianță frumoasă pe timpul celor trei zile.

Anul acesta recompensarea participanților este una uniformă, expoziția colectivă nefiind tematizată, fiecare participant aducând cele mai frumoase exponate din colecție. Recompensele au constatat dintr-o diplomă și o plachetă unificată, casetată.

Recompensarea s-a făcut de către P.S. Galaction Stângă, prof. Tiberiu Kelemen și Dumitru Pușcașu.

Momentul a adus multă satisfacții tuturor, cu toate că în acest an nu există o departajare valorică a expozațiilor, lucru care ne-a fost reproșat în decursul celor trei zile.

În fiecare an înmânarea „Cupei transmisibile” a colecționarilor de insigne sau cum a fost denumită inițial „Cupa Ilin Milan” trezește interesul major al participanților.

Să amintim pentru colegii mai tineri câteva date de referință despre cupă:

- Fondată în 1983 de către colegul Ilin Milan din Timișoara, ea a fost pusă în circulație cu ocazia celei de-a IX-a întâlniri a colecționarilor de insigne din România, Timișoara 28-29 mai 1983 și are prinse pe ea insignele tuturor întâlnirilor noastre de până acum.

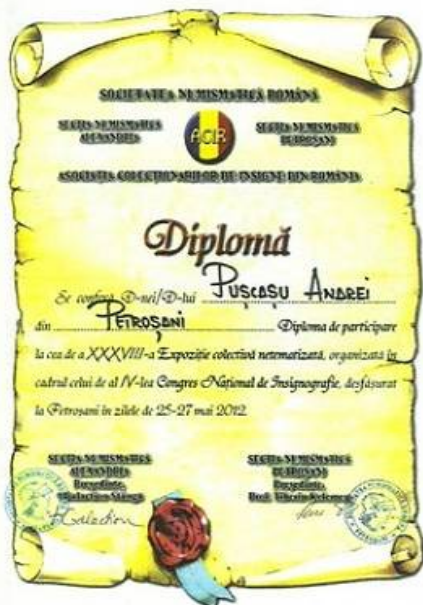
- Cupa nu este un premiu individual, fiind acordată colectivului de colecționari care realizează cel mai bun punctaj în cadrul reuniunilor

colecționarilor de insigne, obținut la expozițiile colective și la sesiunile de comunicări insignografice.

În cazul în care expoziția nu este tematizată cupa revine automat organizatorului manifestării.

De-a lungul timpului trofeul a fost câștigat de colegii de la Timișoara, Petroșani, Tg. Secuiesc și Alexandria.

Anul trecut cupa a rămas în vitrina colecționarilor de la Petroșani, iar anul acesta a fost înmănată, conform regulamentului, colegilor de la Alexandria, deoarece după cum se știe cel de al IV-lea congres a fost

organizat în colaborare între cei de la Alexandria și Petroșani. Astfel președintele A.C.I.R. va înmâna trofeul mult râvnit președintelui Secției Numismatice Alexandria, P.S. Galaction.

Au urmat tradiționalele discuții libere, care marchează sfârșitul întâlnirii noastre din acest an.

A luat cuvântul P.S. Galaction, care a atras tuturor atenția asupra faptului că organizarea unei manifestări de asemenea amploare necesită eforturi deosebite, iar cei care au muncit pentru realizarea ei merită tot respectul.

Nu se înțelege de ce anumite persoane care și-au confirmat ferm participarea nu au venit la Petroșani. Nu este același lucru să organizezi o reuniune pentru 100 de persoane sau pentru 70 de persoane; trebuie să ne gândim la cazare, masa comună, materiale promoționale și nu în ultimul rând montarea expoziției colective unde fiecare centimetru este drămuț. Din acest punct de vedere trebuie să manifestăm mai multă seriozitate pe viitor!

Organizarea unui congres, fie el și de insignografie, necesită suport financiar foarte serios. Nu putem să mai mergem și pe viitor pe improvizații, ca în acest an. Am propus Domnului Primar, care este un om excepțional, cu o largă deschidere pentru cultură și frumos, ca manifestarea noastră să fie prinsă în planul de activitate culturală al municipiului, iar finanțarea să se facă de la bugetul local.

Să sperăm că viitorul le va aduce tuturor gândul cel bun!

Profesorul Tiberiu Kelemen le mulțumește tuturor pentru ajutorul dat la realizarea manifestării: Primăriei și Consiliului Local al Municipiului Petroșani, Companiei Naționale a Huilei S.A., Stației Centrale de Salvare Minieră, Spitalului de Urgență Petroșani, presei scrise și vorbită din municipiu, Casei de Cultură și nu în ultimul rând celor care au venit cu exponate de la mare distanță. Întregii asistențe i-a fost pusă întrebarea: cine și unde va fi organizată ediția a V-a a Congresului și cea de-a XXXIX-a expoziție colectivă?

Din partea sălii a urmat o liniște mormântală. Vom vedea dacă se va angaja cineva să salveze continuitatea manifestărilor noastre!!

Dar tot ceea ce este frumos este și trecător așa că prof. Tiberiu Kelemen anunță încheierea lucrărilor celui de-al IV-lea Congres Național de insignografie și că expoziția colectivă poate fi demontată!

Oare ce ne rezervă viitorul ?

Prof. Tiberiu Kelemen
Dumitru Pușcașu

www.aciro.ro

PREMIUL „FLOAREA DE COLȚ” - EDIȚIA A VI-A ALEXANDRIA – PETROȘANI 2012

Premiile „Floarea de colț” au fost atribuite și anul acesta de către Asociația Colectionarilor de Insigne din România, în cadrul festivităților prilejuite de deschiderea lucrărilor celui de-al IV-lea Congres Național de Insignografie, organizat de Secțiile Numismatice din Alexandria și Petroșani.

Cel prezenți au așteptat cu real interes momentul când se va afla numele celor cinci laureați care au fost desemnați să intre în posesia frumoaselor premii din acest an, al căror desen a fost un secret bine păzit până în ultimul moment.

Componentele premiilor au fost realizate integral de către Firma ACCESORII PROD Oradea, iar montarea lor s-a făcut la Petroșani.

Diploma, ca și în anii anteriori, a fost executată de Firma FOCUS GRAFISERV S.R.L. din Petroșani.

Tuturor mulțumiri pentru implicarea și ajutorul primit!

Înmânarea celor cinci premii s-a efectuat de către prof. Tiberiu Kelelmen, președintele A.C.I.R. și Dumitru Pușcașu, secretarul asociației.

Pentru merite deosebite în activitate au primit premiul mult râvnit următorii colegi:

ȘTEFAN DINA din București, președintele Clubului Colectionarilor de medalii Eminescu de la Cercul Militar Național. Domnia sa a organizat în fiecare an, la 15 ianuarie și 15 iunie, la Cercul Militar Național, expoziții tematice EMINESCU. De asemenea anul acesta este pionul principal în

- realizarea Simpozionului Național de Numismatică de la Bacău. Domnia sa primește diploma și trofeul cu numărul 31.

IOAN AIACOBOAEI – Oravița

Colegul Aiacoboaiei este singurul colectionar din Oravița care participă la reuniunile colectionarilor de insigne și face propagandă bună acestei pasiuni în zonă.

Ar fi fost plăcut să-i înmânăm personal trofeul care i-a fost atribuit, dar starea sa de sănătate a schimbat destinația colegului nostru de la Petroșani la Clinica de Urgențe din Timișoara. Îi dorim însănătoșire grabnică și întoarcerea rapidă în mijlocul familiei și preocupărilor sale.

Trofeul cu numărul 32 a fost ridicat de către dl. Ilin Milan – Timișoara, care-l va înmâna colegului nostru.

AUREL IONESCU – Alexandria

Harnic, modest, colegul Ionescu este veteranul colectionarilor din Alexandria. A lucrat mult la colecția sa de medalii și insigne, având tematica axată pe studiul vieții și operei Lucefărului poeziei românești.

Participând la numeroase expoziții din Brașov, București sau Alexandria, astăzi va primi trofeul „Floarea de colț” cu numărul 33, care va străluci în vitrina Domniei sale.

Un coleg foarte valoros, de la care asociația a primit un ajutor permanent și substanțial. Domnia sa primește pentru a doua oară valorosul trofeu.

Spre regretul nostru, colegul Poenariu nu poate fi alături de noi deoarece starea de sănătate nu îi permite acest lucru.

Premiul cu numărul 34 este preluat de Tiberiu Kelemen.

Familia OLGA și PETRU NINU – Tg. Jiu

A doua oară în scurta sa istorie premiul este acordat unei familii care, an de an, expoziție de expoziție, împarte împreună bucuriile și necazurile vieții de colecționar.

Vitrina cu trofee a familiei Ninu se va îmbogăți astăzi cu trofeul care poartă numărul 35.

Au fost acordate premiile care poartă numerele de la 31 la 35 inclusiv.

Până în prezent au fost atribuite 34 de trofee, diplome și insigne colecționarilor și persoanelor care au susținut activitatea insignografică, iar un premiu a revenit Secției Numismatice Brașov, deci au fost acordate 35 de premii.

PLACHETA ȘI INSIGNA CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

Prezentul material se dorește a fi o descriere amănunțită a celor două piese în cauză: o insignă care a mediatizat congresul și o plachetă care recompensează toți participanții, fără excepție, care au onorat prin prezența lor cel de-al IV-lea Congres Național de insignografie.

Placheta a fost confecționată la „ACCESORII PROD SRL” Oradea în urma unei comenzi depuse la firmă în data de 5 aprilie a.c., emisă de Primăria Municipiului Petroșani pentru 100 de exemplare.

După o matură chibzuință alături de coorganizatorii de la Alexandria, mai exact cu P.S. Galaction, au fost puse pe hârtie proiectele celor două piese în discuție. Placheta, care în prima fază a vrut să fie una necolorată, are o înălțime totală de 50mm, respectiv o lățime de 100 mm, grosimea fiind de 3mm. S-a ajuns la concluzia că prin colorare i-am putea imprima piesei caracterul național pe care îl are manifestarea.

Piesa este unificată, totuși pe reversul plachetei apare scris pe 16 rânduri, foarte subțire, cu litere de 2 mm înălțime: CONGRESUL IV-- CONGRESUL IV-- CONGRESUL IV--.. Aversul piesei este emailat în benzi diagonale în culorile naționale – albastru – galben - roșu. În partea superioară, în zona albastră, apare înscrisul „EXPO XXXVIII” și cele două asociații care au organizat congresul „ALEXANDRIA – PETROȘANI”.

Pe banda galbenă, mai îngustă decât restul, având doar 10 mm lățime, apar două elemente importante: emblema nouă a A.C.I.R. (Asociația Colecționarilor de Insigne din România), organizația care a coagulat toți factorii în organizarea congresului și data când s-a desfășurat evenimentul: 25-27 mai 2012.

Pe banda roșie există înscrisul pe patru rânduri cu denumirea exactă a manifestării: AL IV-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE. În cele două colțuri de pe banda roșie sunt redată două ramuri de lauri. Întregul ansamblu este acoperit cu o lentilă din material plastic în scopul protejării zonelor colorate.

Placheta este confecționată prin turnare-centrifugare dintr-un material compozit, argintată.

Piesele au fost înmânate tuturor participanților la congres în casete acoperite cu catifea albastră.

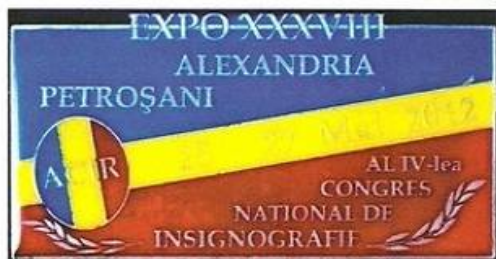
Insigna care a mediatizat congresul are o formă dreptunghiulară, cu colțurile rotunjite, iar dimensiunile ei sunt de 30/17 mm, sistemul de prindere fiind cel cu „pin”.

Înscrisul și coloritul insignei sunt similare celor de pe plachetă. Piesele sunt confecționate tot prin turnare din material compozit, iar suprafața este protejată printr-o lentilă de plastic.

Trebuie remarcat că înscrisul de pe zonele albastră și roșie este alb, iar cel de pe banda galbenă este negru.

Piesele au fost executate în 100 de exemplare care au fost puse în circulație în prima zi a congresului.

Mulțumim pe această cale firmei „ACCESORII PROD SRL” Oradea, personal Domnului Silviu Dobraș, care a facilitat realizarea materialelor ce au încântat participanții la congres.

www.aciro.ro

ADUNAREA GENERALĂ A.C.I.R. PETROȘANI 26 MAI 2012

În prezidiul adunării generale au luat loc: P.S. Galaction Stângă, președinte de onoare, prof.Tiberiu Kelemen,președinte și Beke Ernő, vicepreședinte.

Ordinea da zi a fost următoarea:

- 1) Prezentarea raportului de activitate a A.C.I.R. pentru perioada 2011-2012 și situația financiară a asociației la ora actuală.
- 2) Oportunitatea înființării filialelor A.C.I.R. în teritoriu și analiza în acest sens a cererii colegilor de la Deva în conformitate cu art.3 din Statutul asociației.
- 3) Rezolvarea unor probleme disciplinare apărute în cadrul asociației și care impun avizul Adunării Generale.
- 4) Hotărârea Adunării Generale pentru viitoarea denumire a insinelor eboșate („capace de bere”), care va fi folosită în toate înscrisurile oficiale.
- 5) Diverse.

Adunarea Generală a aprobat în unanimitate ordinea de zi.

Președintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen, prezintă raportul de activitate pe perioada 2011-2012 și situația financiară a asociației la această oră.

În raport au fost menționate realizări precum emiterea unor piese numismatice, organizarea de expoziții locale sau a unor manifestări insignografice, însuși actualul congres făcând parte din acestea, deși alții s-au angajat în acest sens, dar asta este o altă problemă..

Un aspect negativ îl reprezintă atragerea de noi membri în asociație în perioada 2011-2012: am avut o singură primire.

De asemenea negativă este și situația financiară a asociației. După evaluarea cheltuielilor efectuate cu organizarea congresului actual, cifrele indică **UN MINUS DE 690 LEI**, lucru care nu este bun! Anul acesta am fost ajutați, pentru redresarea situației, de către domnul ec. Ștefan Dina și domnul Constantin Dumitrescu care au pus în vânzare insignele A.C.I.R. emise cu ocazia congresului, contravaloarea intrând în contul asociației. De asemenea am fost ajutați de domnul Timotei Neiconi din Hațeg.

După cum am discutat și cu domnul Primar la întâlnirea din această dimineață, respectiv în cuvântul pe care l-a rostit P.S. Galaction la deschiderea festivă a congresului încercăm să introducem ființarea în programul cultural al Primăriei, ca o parte din cheltuieli să fie preluate de aceasta.

Fiind supusă la vot, Adunarea generală a aprobat în unanimitate activitatea conducerii A.C.I.R.

La punctul 2 din ordinea de zi domnul Lucian Bornemisa dă citire expunerii de motive pentru înființarea unei filiale A.C.I.R. la Deva, de unde rezultă că acolo există un nucleu puternic de colecționari foarte activi, care împărtășesc necondiționat statutul A.C.I.R.

Colecționarii de la Deva sunt cunoscuți pe plan național și nu numai pentru târgurile numismatice, unde insigne ocupă un loc aparte.

În ultima perioadă, însă, întâmpinăm probleme în legătură cu obținerea unor spații pentru târguri și expoziții, precum și cu finanțarea din partea sponsorilor.

Pe marginea materialului prezentat și-au expus punctul de vedere mai mulți colegi, iar părerile au fost împărțite în favoarea sau împotriva înființării de filiale.

Supunând la vot propunerea, au existat 37 de voturi în favoarea înființării de filiale, 21 contra și 4 abțineri.

Odată cu întoarcerea acasă a colegilor la Deva, pot începe demersurile legale și statutare pentru înființarea Filialei Deva a A.C.I.R.

O altă problemă pusă în discuție a fost și aprobarea numărului minim de membri care pot înființa o filială, deoarece Statutul nu precizează acest aspect. Părerile au oscilat între 3 și 10 colecționari.

Supunând la vot, propunem ca filiala să poată fi înființată cu minim 5 colecționari (președinte, secretar și trei membri). Au votat pentru 32 de membri, 24 au fost contra și s-au abținut șase colegi. Cu aceste date vom completa Statutul A.C.I.R. iar Hotărârea va fi comunicată în scris la Deva.

S-a trecut la punctual trei de pe Ordinea de Zi și președintele A.C.I.R. prezintă motivarea propunerii de sancțiune a domnului Teodor-Nicolae Săcăanu (Alexandria) posesor al legitimației cu

numărul 82, pentru EXCLUDEREA din cadrul asociației.

Președintele A.C.I.R. precizează că momentul de față este foarte neplăcut pentru toți, dar trebuie să fim fermi în sancționarea acelor colegi care nu respectă obligațiile statutare și colegiale.

Sancțiunea se încadrează în paragraful „C” lit. „d”, coroborat cu prevederile paragrafului „B” lit. „e” din statutul A.C.I.R. în vigoare. Între colegi trebuie să existe relații cinstitute, de corectitudine și mai ales să fie respectat cuvântul dat și promisiunile făcute.

Spre regretul nostru, Teodor-Nicolae Săceanu a fost avertizat în această direcție odată cu primirea legitimației printr-o scrisoare și nu s-a conformat acestor cerințe. Prin urmare pierde toate facilitățile oferite de A.C.I.R. iar participarea la acțiunile organizate de asociație nu este binevenită.

Teodor-Nicolae Săceanu, va fi radiat din toate evidențele noastre, iar numărul 82 al legitimației este declarat liber și poate fi ocupat de un alt membru care va avea calitățile cerute de Statutul în vigoare.

Supunând la vot, propunerea a fost aprobată cu 56 de voturi pentru și 6 abțineri.

Urmează discutarea punctului patru, prin care se supune spre aprobarea Adunării Generale a denumirii unei insigne.

Președintele prezintă actualele denumiri ale insignei în cauză, a cărei apariție în lumea colecționarilor este de acum o realitate și din ce în ce mai mulți colegi își îndreaptă atenția spre ea. Este vorba despre așa-zisele „insigne eboșate” sau celebrele de acum „capace de bere”.

Cele două denumiri nu mai corespund actualei conjuncturi și trebuie găsit urgent un nume adecvat.

Au urmat numeroase păreri despre denumirea pe care o vom folosi de acum înainte pentru aceste piese.

În final ia cuvântul domnul ing. Silviu Dobraș, managerul Firmei ACCESORII PROD. Oradea, care produce printre altele și piesele în dezbatere. Denumirea de „insigne eboșate” nu este corectă, iar cea de „capace de bere” cu atât mai puțin deoarece acest gen de piese câștigă teren la ora actuală. Din punct de vedere tehnic și al actelor financiare pe care noi le emitem aproape zilnic, piesele în discuție sunt denumite „insigne TD” adică insigne din tablă decapată.

Deși denumirea dată de domnul ing. Dobraș este foarte tehnicistă, în orice caz este mai bună decât cele vechi. Supunând la vot propunerea domnului ing. Silviu Dobraș, 50 de colegi au votat pentru și 12 s-au abținut.

De la această dată în toate documentele oficiale și în înscrisuri va fi folosită noua denumire de „insigne TD”, lucru valabil și pentru colegii care publică articole în „Jurnalul insignografic”, conform Hotărârii Adunării Generale.

La punctul cinci-diverse, asistența este informată că în acest an a apărut nr. 10 al „Jurnalului insignografic” și după congres, cu ajutorul colegilor de la Botoșani, va apare și numărul unsprezece, ceea ce pentru micul colectiv de redacție reprezintă un moment de mândrie.

De asemenea cu această ocazie a fost emisă o insignă jubiliară care este prezentată în alt capitol al revistei. Insigna a fost realizată cu ajutorul Firmei ACCESORII PROD Oradea, pentru care îi mulțumim domnului ing. Silviu Dobraș. Insigna va fi distribuită gratuit tuturor celor care vor achiziționa revista.

Neexistând solicitări de înscriere la cuvânt, Adunarea Generală ia sfârșit.

SITUAȚIA MEMBRILOR A.C.I.R. LA DATA DE 30 09. 2012

Nr. legitimație	Numele și prenumele	Localitatea
1	Dogaru Ioan	București
2	Kelemen Tiberiu	Petroșani
3	Pardos Ioan	Vulcan
4	Pușcașu Dumitru Ioan	Petroșani
5	Beke Ernő	Tg. Secuiesc
6	Pardos Ileana	Vulcan
7	Brânzei Stelian	Botoșani
8	Ilin Milan	Timișoara
9	Cornaci Bogdan Mihai	Botoșani
10	Ballif Andrei	Tg. Jiu
11	Rebedea Miron	Petroșani
12	Petre Lucian	București
13	Petre Mihai Andrei	București
14	Lupu Constantin	Timișoara
15	Rancz Gyula	Tg. Secuiesc
16	Aiacoboaei Ioan	Oravița
17	Stroe Viorel	Petrila
18	Pater Petru	București
19	Göthér István	Odorheiu Secuiesc
20	Turi Gh. Alexandru	Deva
21	Botos Francisc	Sf. Gheorghe
22	Deca Aurel	Alexandria
23	Dina Ștefan	București
24	Popescu Marius	București
25	Boer Gheorghe	Tg. Mureș
26	Remescu Andrei Sebastian	Tg. Jiu
27	Remescu Sergiu Nicolae	Tg. Jiu
28	Remescu Maria Raluca	Tg. Jiu
29	Cornaci Mihai C. V.	Botoșani
30	Iacob Mihai	București
31	Ion Gheorghe	București
32	Bornemisa Lucian	Deva
33	Ștefănescu titus	Arad
34	Dobraș Silviu	Oradea
35	Rovinar Mircea Ioan	Vălișoara
36	Huh Dorel	Vălișoara
37	Huh Mariana Cornelia	Vălișoara
38	Cristoi Eduard Claudiu	Deva
39	Morar Radu	Deva
40	Neiconi Timotei	Hațeg
41	Tudor Nicolae	Vulcan
42	Popa Luminița Mioara	București
43	Condrei Țiplea Razvan	Botoșani
44	Vasilii Gheorghe	Bârlad
45	Dina Ilinca	București
46	Tudor Simona - Adriana	Vulcan
47	Suciu Ioan Cornel	Cluj
48	Puiu Ileana	Craiova
49	Pascu Andrei	Craiova

50	Mitu Gabriel	Alexandria
51	Siminiceanu Ioan	Botoșani
52	Țurcanu Constantin	Craiova
53	Cimpoi Mihai	Rm. Vâlcea
54	Giurcanu Costel	Bârlad
55	Caraman Gheorghe	București
56	Gergely Ladislau	Odorheiu Secuiesc
57	Călianu Eugen	București
58	Vaum Ioan	București
59	Ionescu Aurel	Alexandria
60	Galaction Stângă	Alexandria
61	Neașu Vasile	Alexandria
62	Urmărea Daniel	Petroșani
63	Crișu Marin	Brașov
64	Ninu Petre	Tg. Jiu
65	Ninu Olga	Tg. Jiu
66	Olaru Ioan	Petroșani
67	Tudora Mugurel-Tudor	Botoșani
68	Schäffer Erwin	Bretzfeld- Germania
69	Lung Ioan	Deva
70	Gherlea Vasile	Hunedoara
71	Ciutacu Z. Gheorghe	Colilia
72	Ștefan Ion	București
73	Kelemen Eugenia	Petroșani
74	Ciutacu Răducu Costin	Colilia
75	Gurie Georgiu	Deva
76	Magyari Nicolae	Petroșani
77	Beke Lenke	Tg. Secuiesc
78	Kelemen Tiberiu Ovidiu	Petroșani
79	Kelemen Dalina	Petroșani
80	Dumitrescu Constantin	București
81	Mușei Ioan	Hârlău
82	Tabără Radu	Sibiu
83	Samoilă Ștefan	Brașov
84	Ivănescu Marius	Rm. Vâlcea
85	Cimpoi Alexandru	Rm. Vâlcea
98	Rovinar Raul Dimitrie	Vălișoara
99	Bocan Gheorghe	Botoșani
100	Chiricheș Coriolan	Botoșani

Col. (r) Dogaru Ioan ca semn de profund respect pentru activitatea insignificantă va rămâne în evidențele A.C.I.R. ca membru de onoare postmortem conform Hotărârii Adunării Generale din 30 iulie 2011.

INTENSĂ ACTIVITATE INSIGNOGRAFICĂ ÎN JUDEȚUL HUNEDOARA

Huh Dorel
Vălișoara

A intrat deja în tradiția colecționarilor hunedoreni să organizeze expoziții de insigne cu ocazia diverselor evenimente sportive care au loc pe plan local, în țară sau chiar pe „bătrânul continent”.

DEVA

Cu prilejul Campionatului European de fotbal, care anul acesta s-a desfășurat în Polonia și Ucraina, colecționarii care activează în cadrul „Muntean” au organizat o frumoasă și totodată tematica „FOTBAL”.

Vizitatorii au putut admira o adevărată istorie a „sportului-rege” în vitrina sediului P.N.L. din Deva.

Au fost astfel expuse de către membrii A.C.I.R. peste 1700 de piese. Expoziția a putut fi vizionată în perioada 21.06. – 21.07.2012.

S-au remarcat colecționarii: Mariana-Cornelia și Dorel Huh, Mircea Ioan Rovinar, Raul Dimitrie Rovinar din Vălișoara, Timotei Neiconi din Hațeg, Ioan Lung, Lucian Bornemisa, Gheoghe Alexandru Turi din Deva.

Trebuie remarcat faptul că fiecare element din colecțiile expuse acum aici are în spate o poveste a lui, o adevărată istorie cunoscută doar de fericitul posesor al piesei în cauză și pe care o relatează cu multă răbdare și pasiune, de fiecare dată când are ocazia și este ascultat.

Cu ocazia Jocurilor Olimpice de vară, care au avut loc la Londra, grupul de colecționari hunedoreni au recreat atmosfera marilor întreceri sportive printr-o frumoasă expoziție de insigne

găzduită tot de sediul P.N.L. din Deva. Astfel expoziția se înscrie în ciclul manifestărilor organizate în reședința județului Hunedoara sub titlul generic „Expo Olimpic 2012”.

Peste 1000 de insigne aranjate cu multă fantazie pe panouri au încântat numeroși vizitatori.

Ca și cu alte ocazii, au expus Lucian Bornemisa, Ioan Lung, - veteranul colecționar de la Deva, meru tânăr-, Gheorghe-Alexandru Turi, Radu Morar, Mariana și Dorel Huh, Mircea Irimescu, Mircea Rovinar, primarul Comunei Vălișoara și mezinul echipei Raul

Dimitrie Kovinar, care au fost recompensați cu diplome și mici premii de către sponsori.

A fost o acțiune frumoasă care se cere a fi repetată.

Sponsorii manifestărilor au fost: P.N.L. Deva, P.N.L. Vălișoara, Casa de Cultură „Drăgan Muntean” Deva, Asociația Județeană de Fotbal Hunedoara.

Vălișoara

Cu ocazia Zilelor comunei care s-au desfășurat în perioada 11-12 august 2012 a avut loc o importantă expoziție de insigne care acum se află la ediția a IV-a. La această manifestare au fost invitați colecționari de la Deva, Hațeg, Petroșani cărora li s-au alăturat bineînțeles și cei din localitate.

Expoziția a fost montată, ca și în anii trecuți, la școala din localitate.

Timpu frumos și cald a atras ca un magnet vizitatorii care au primit numeroase informații din partea expozanților.

Faptul că nu a existat o tematică stabilită pentru expoziție, a permis prezentarea a numeroase insigne din cele mai diverse tematici.

La Vălișoara sufletul manifestărilor a fost Primarul Mircea - Ion Rovinar cu un exponat frumos de fotbal, talonat de cel mai tânăr membru A.C.I.R. Raul - Dimitrie Rovinar, care a primit legitimația de membru chiar în ziua expoziției, familia Mariana și Dorel Huh, toți din Vălișoara, Ioan Lung, Lucian Bornemisa, Alexandru Gheorghe Turi din Deva, Timotei Neiconi din Hațeg respectiv Simona și Nicu Tudor, Dumitru Pușcașu și Tiberiu Kelemen din Petroșani-președintele A.C.I.R.

Zilele comunei Vălișoara
Editia a VII-a * 2012

Toți expozanții au fost recompensați cu premii și diplome.

Datorită interesului arătat de vizitatori, este posibil ca Primăria Locală din Vălișoara să permanentizeze acțiunea.

Petroșani

Muzeul Mineritului din localitate a găzduit cu ocazia Zilei Minerului (6 august 2012) o expoziție de insigne și medalii, având ca tematică munca grea a minerilor din subteran.

Expoziția a fost vizionată de un numeros public, în special elevi, care de Ziua Minerului au făcut cunoștință, mulți dintre ei pentru prima dată, cu realitatea muncii din subteran prin intermediul exponatelor din muzeu.

Vizitatorii au putut admira peste 1000 de insigne și 100 de medalii aparținând colecționarilor Dumitru Pușcașu și Tiberiu Kelemen din Petroșani.

Prezentarea insinelor și medaliilor cu ocazia zilei muncitorilor mineri din Valea Jiului a contribuit la omagiul adus acelor care scot la lumina zilei cărbunele atât de necesar industriei.

Ca o trăsătură comună pentru acțiunile realizate la Deva, Vălișoara și Petroșani este faptul că ele au fost organizate numai de membrii A.C.I.R., ceea ce denotă o intensă activitate insignografică în Județul Hunedoara.

DOUĂ INSIGNE A.C.I.R. PUSE ÎN CIRCULAȚIE CU OCAZIA CELUI DE AL IV-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE

Viorel Stroe,
Petrla

Unul dintre cele mai importante motive pentru care a fost creată Asociația Colecționarilor de Insigne din România este acela de a pune în circulație piese noi care să îmbogățească colecțiile personale ale membrilor săi. Ținând cont de acest deziderat, cu ocazia celui de al IV-lea Congres Național de Insignografie au fost bătute, din inițiativa A.C.I.R., două insigne care poartă sigla asociației.

Prima piesă diferă de vechea insignă a asociației prin faptul că i-a fost schimbată forma din rotundă în ovală.

Insigna are deci forma ovală pe verticală, având dimensiunile de 20/15mm. Vertical insigna este colorată în trei benzi având lățimea de 5mm în albastru, galben și roșu – culorile drapelului național – ceea ce demonstrează caracterul național al asociației.

Pe orizontală este înscrisă cu majuscule având înălțimea de 5 mm denumirea prescurtată a asociației : A.C.I.R.

Suprafața piesei este acoperită cu o lentilă transparentă din material plastic.

Sistemul de prindere este cel cu „pin” iar piesa a fost executată prin turnare din material compozit. Pe revers apare înscris cu litere incuse de 1 mm, pe șase rânduri:A.C.I.R.

Insigna a fost realizată în 100 de exemplare la firma ACCESORII PROD Oradea. Desenul a fost realizat de prof. Tiberiu Kelemen (Petroșani)

Cea de-a doua piesă care a apărut cu aceeași ocazie este legată de „Jurnalul insignografic” care anul acesta marchează cel de-al X-lea număr.

Insigna a fost oferită gratuit tuturor celor care au achiziționat „Jurnalul insignografic”.

Centrul piesei este identic cu al insignei A.C.I.R. deci oval 20/15 mm.

Pe treimea inferioară a piesei este o coroană circulară având o lățime de 3 mm, colorată în alb, pe care apare înscris cu litere de 2 mm „Jurnalul insignografic” nr. 10.

Și la această piesă sistemul de prindere este cel cu „pin”, iar pe revers este înscris pe șapte rânduri, cu litere incuse de 1 mm A.C.I.R.

Insigna a fost realizată la firma ACCESORII PROD Oradea în 100 de exemplare, prin turnare după un desen executat de prof. Tiberiu Kelemen.

Insignele au trezit interesul colecționarilor și fac parte dintr-o serie de cinci piese care au fost puse în circulație cu ocazia celui de-al IV-lea Congres Național de insignografie.

În contextul participării României la Primul Război Mondial, orașul Iași a avut un rol relevant, în special față de situația creată după refugiu și mutarea capitalei aici, unde s-au depus eforturi pentru refacerea armatei în vederea rezistenței din iulie-august 1917.

Eșecul aliaților în Campania din 1916 a creat posibilitatea Puterilor Centrale să realizeze pe front o covârșitoare superioritate¹ determinând un mare număr de refugiați din localitățile amenințate de inamic să se îndrepte spre București.

În același timp, la 11/24 noiembrie, în Ședința Consiliului de Miniștri, s-a hotărât transferarea la Iași a întregului aparat administrativ și a tuturor arhivelor Ministerului Afacerilor Străine și ale Ministerului de Război. (pe 23noiembrie/ 6 decembrie 1916, Bucureștiul era deja ocupat de trupele inamice).

Pentru perioada care a urmat până la revenirea ministerului la București, în interiorul locației în care a funcționat Ministerul de Război (la Iași) atât militarii cât și civilii purtau insigna mai jos prezentată.

Corpul insignei, de formă ovală (35,7 x50mm) este din tablă de alamă (grosime de 1mm) și are imprimat în partea inferioară textul din titlu aplicat pe ceea ce apare sub forma unei eșarfe.

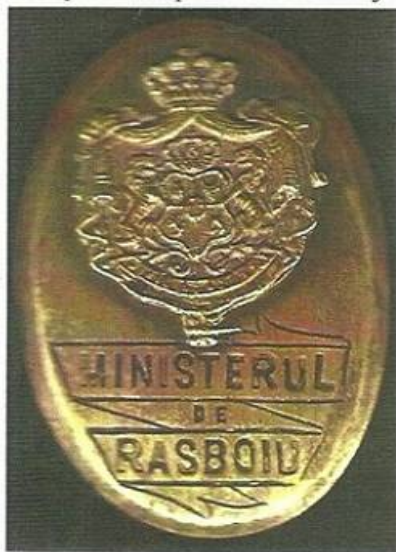
În partea superioară apare Stema României modificată² (prin uz, nu prin lege) după ridicarea țării la rangul de regat în 1881.

Semnul convențional distinctiv al țării a fost realizat prin turnare și aplicat pe corpul insignei cu ajutorul a trei gheare ce au fost îndoite după trecerea lor prin găurile ce străpung grosimea tablei corpului.

În redare pe corpul insignei stema are dimensiunile de 28,6 x 25mm.

Insigna are marginea teșită (~2x30°) realizată probabil concomitent cu imprimarea textului.

Pe spate are imprimat nr.77 din tirajul numerotat iar acul de prindere (agrafă uzuală) este alămit fin de corpul insignei în poziție verticală.

Nu putem face aprecieri asupra unui posibil ordin de distribuție și folosire, dar cu siguranță însemnul era purtat pe una din cele două părți ale pieptului și era netransmisibil.

Nu cunoaștem realizatorul și nici tirajul³ însă faptul că este numerotată, ne îndreptățește să credem că fiecare purtător semna pentru primirea ei, dovedindu-se ca fiind necesară și utilă pentru o mai rapidă identificare a personalului.

În această perioadă, ministru de război a fost fruntașul liberal **Vintilă I.C. Brătianu** (15 august 1916 – 19 iulie 1917)⁴

În intervalul 19 iulie 1917 – 26 ianuarie 1918 a ocupat funcția de Ministru al Materialelor de Război, având ca principală preocupare dotarea armatei cu echipament modern.

Cât privește sediul Ministerului de Război, se pare că a avut mai multe locații, dar cu siguranță⁵ Marce Cartier

¹ Ion Agrigoroaiei „Iași în anii 1916-1918”. Editura „Anteros” Iași 1998 p.31-45

² Dan Cernovodeanu „Știința și arta heraldică în România”. Editura Științifică și enciclopedică București. 1977 p.348 – Plansa – LXXI – fig.2

³ Prof. Corneliu Andone. Muzeul Militar Național. Informații.

⁴ Stelian Neagoe. „Istoria guvernelor României”. Editura „Machiavelli”. București p.76-77.

⁵ Ion Agrigoroaiei – Op. cit – p.63.

VINTILĂ I.C. BRĂȚIANU

General (Conducerea operațiunilor de război) s-a instalat în localul Școlii Militare, pe Bulevardul Carol I în apropierea Ministerului de Externe și nu departe de Palatul Comandantului Corpului IV de armată unde era instalată familia regală.

Ministerul dotărilor a fost instalat⁶ în palatul Știrbei de pe str. Lascăr Catargi.

Acest însemn reușește să sensibilizeze peste timp memoria fiecărui român, când în noaptea de 14 spre 15 august (respectiv 27/28august)1916, trupele române au primit ordin să treacă frontiera austro-ungară, marcând intrarea României în Primul Război Mondial în scopul realizării idealului său național.

⁶ Gabriel Mărgineanu (Iași) – informații, col (r) dr. Gică Marițanu (Botoșani) – informații.

O INIȚIATIVĂ LĂUDABILĂ !

Conducerea Clubului Colectionarilor de Medalii Eminescu din cadrul Cercului Militar Național și-a propus emiterea unei insigne omagiale cu ocazia celui de-al IV-lea Congres Național de Insignografie, care să îmbine preocupările membrilor Clubului cu activitatea Asociației Colectionarilor de Insigne din România, iar contravaloarea rezultată în urma valorificării acesteia să intre în contul A.C.I.R., ca un ajutor colegial.

După mai multe discuții purtate între conducerile celor două formațiuni, A.C.I.R. a dat acceptul apariției piesei în cauză. Inițiativa a fost tratată cu multă seriozitate de către președintele și secretarul Clubului Colectionarilor de Medalii Eminescu, domnii ec. Ștefan Dina și artistul plastic Constantin Dumitrescu.

Au apărut astfel două piese foarte frumoase – una din argint și cealaltă din argint aurit – care cu siguranță vor îmbogăți colecțiile noastre.

Punerea în circulație a pieselor cu ocazia festivității de deschidere a Congresului este descrisă amănunțit în alt capitol al revistei și face obiectul comunicării prezentate de către realizatorul lor, domnul Constantin Dumitrescu.

Menționăm că cei doi protagoniști în realizarea insinelor sunt membri A.C.I.R.

Ideea colegilor de la București și totodată materializarea ei reprezintă pentru noi un fapt deosebit care trebuie mediatizat și urmat și de alți colegi, deoarece mulți dintre cei care au achiziționat piesa nu cunosc proveniența ei.

Mulțumirile noastre domnilor Ștefan Dina, Constantin Dumitrescu și tuturor membrilor Clubului!

COMITETUL DE CONDUCERE A.C.I.R.

INSIGNA A.C.I.R.EMISA DE CLUBUL COLECȚIONARILOR DE MEDALII „EMINESCU”

Constantin Dumitrescu
București

Clubul Colecționarilor de Medalii EMINESCU din cadrul Cercului Militar Național a dorit să marcheze printr-o insignă specială cel de-al IV-lea Congres Național de Insignografie și cea de-a XXXVIII-a Expoziție colectivă a colecționarilor de insigne, care a avut loc la Petroșani în zilele de 24-27 mai 2012.

Această piesă remarcabilă, realizată după un proiect inițiat de președintele Clubului, ec. Ștefan Dina, reprezintă o punte de legătură și colaborare între colecționarii de medalii Eminescu și cei care formează marea familie a colecționarilor de insigne din România.

Piesa, bine echilibrată, are forma de scut pentagonal, cu vârful în jos, dimensiunile fiind de 30 mm înălțime și 24 mm lățime.

Aproape în centrul insignei apare imaginea din tinerețe a poetului național, având privirea spre dreapta, așintită asupra siglei A.C.I.R. Sub efigia lui Eminescu apare anul când are loc congresul – 2012, alături de o floare de colț – simbol al purității și trăinicieii, elemente care stau la baza fiecărei asocieri benevole a unor persoane cu ocupații, religii, convingeri politice diferite, unitatea dintre colecționari dată de sinceritate și încredere reciprocă între parteneri.

În diagonală, pe latura din stânga a pentagonului, apare orașul unde va avea loc congresul – Petroșani.

Într-un cerc având diametrul de 3 mm, aplicate cu un poanson, lângă părul poetului, sunt înscrise două litere – C.D. – care reprezintă monograma gravorului Constantin Dumitrescu.

Insignele bătute pe tombac, nefiind emailate, au apărut în două variante: 80 de bucăți argintate și 20 de bucăți aurite.

Pieșele care au fost realizate la firma bucureșteană TEK-ART, au ca sistem de prindere pin-ul.

Toate elementele sunt puse pe un scut, element care reprezintă un fundament al apărării și păstrării unității spiritului insignografic imprimat în cei peste 38 ani de activitate neîntreruptă.

Insignele vor fi puse în circulație în prima zi a Congresului, adică 25 mai 2012, contracost, iar sumele realizate vor intra în contul A.C.I.R. O asemenea colaborare, pe care noi am realizat-o în premieră, este benefică pentru ambele părți, iar odată drumul fiind deschis, merită continuată pentru binele insignografiei românești!

Au trecut numai câteva luni de zile de când colecționarul Strătilă Mina din Bârlad ne-a părăsit și cum „Jurnalul Insignografic” nr.10 i-a publicat necrologul, cred că e timpul ca sa-i prezentăm realizările alături de regretul dispariției sale ca persoană.

Deși a cunoscut insignografia numai de câțiva ani, prima participare expozițională a avut-o la cea de-a XXXIII-a Reuniune a colecționarilor de insigne de la Alexandria, celelalte arii și subiecte de colecționare i-au permis o intrare „furtunoasă” în rândurile noastre, realizând o colecție impresionantă de insigne în mare majoritate realizate ca temă și număr prin creație proprie.

Ca filatelist și numismat, Strătilă Mina a exploatat tema automobilului, temă de care s-a atașat încă din 1970, când a devenit membru A.C.R. (Automobil Clubul Român). Mai mult, cred că și copilăria i-a fost marcată de pasiunea pentru automobil, întrucât după propriile mărturii autobiografice, familia în care s-a născut prin strădanie și muncă ajunsese în anii '30 la un nivel material destul de ridicat pentru a avea și un automobil.

În acest context a studiat tot ce se poate studia despre acest subiect, mai mult a adunat imagini și date despre istoria automobilului, pe care în evoluția lor tehnică le împărțea în următoarele categorii:

- 1) precursorii;
- 2) veteranii;
- 3) oldtimerii;
- 4) perioada interbelică;
- 5) perioada postbelică (după al doilea Război Mondial).

Cunoscând așa de bine istoria automobilului și având un imens material a realizat filatelic două exponate intitulate : „ISTORIA AUTOMOBILULUI” respectiv „FRUMOASELE DE ALTĂ DATĂ”, primul fiind realizat strict filatelic, iar cel de-al doilea fiind ilustrat cu maxime filatelice. În paralel a început și colecționarea de machete ale automobilelor la scara 1:18 având, cred eu, cea mai frumoasă colecție de acest gen din țară, colecție care cuprinde circa 400 de astfel de modele.

Pe acest teren în care avea o lungă perioadă de studiu, un imens material adunat și asimilat, a văzut realizarea unei istorii a automobilelor în insignografie. La început a colecționat insigne cu această tematică, insigne realizate în toată lumea. Dar avea o mare nemulțumire vizavi de acestea deoarece de multe ori ele nu prezentau prea bine automobilul respectiv și nici nu erau transmise măcar câteva date sumare despre acesta, cum ar fi tipul de automobil și anul construirii.

În această situație fiind, a văzut posibilitatea ca după materialele proprii să realizeze cu diferite firme specializate, insigne care să conțină toate elementele necesare pentru a ilustra o istorie a automobilului. Astfel a realizat serii mari (uneori de câteva sute de bucăți) de insigne unicate care ilustrează această temă mult iubită. Totalul acestor piese inedite se ridicându-se la aproximativ 1000 de bucăți.

La a XXXIII-a Reuniune a colecționarilor de insigne de la Alexandria, a prezentat primul exponat de insigne circulare cu diametrul de 57,5 mm (insigne de tip TD), ulterior realizând a doua serie de insigne, tot TD, dar de această dată cu un diametru de 40 mm ca mai apoi, descoperind firma ACCESORII PROD SRL din Oradea, să realizeze cel de-al treilea set de insigne de această dată de formă elipsoidală, o formă care se pretează foarte bine automobilelor care au o formă alungită.

În studiile sale a adunat și imagini cu siglele ce reprezintă marile firme constructoare de automobile din lume, atât cele actuale cât și pe cele ale firmelor dispărute între timp, cunoscând despre fiecare anul apariției, ce reprezintă sigla respectivă, precum și evoluția acesteia în timp.

Aceste informații au stat la baza celei de a patra serii de insigne TD cu diametrul de 40mm.

Dedicat total și fascinat de tot ce ține de automobil, a adunat sute de brelocuri cu sigle și imagini ale automobilelor despre care susținea că pot fi asimilate insinelor.

Elaborarea acestui număr impresionant de insigne unicate a presupus o muncă și un atașament față de tema care-l preocupa atât de mult, a urmat un traseu bine definit care pornea de la obținerea unei imagini a automobilului dintr-o revistă, ziar, timbru sau carte poștală, care era prelucrată pe un calculator, urma apoi atașarea la imagine a informațiilor necesare tipului automobilului și anul de

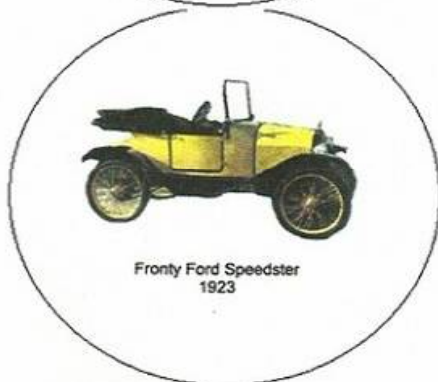
fabricație), după care urma contactarea unei firme specializate în realizarea de insigne, firmă cu care purta intense discuții prezentându-și pretențiile precum și unele eventuale corecturi ce se cuveneau a fi făcute atunci când era cazul, știind să-și atragă de partea sa realizatorii pieselor pentru ca ei să facă tot posibilul în a-i urma indicațiile. În planșa de mai jos sunt prezentate câteva imagini gata pentru a fi trecute pe insigne.

Ford T1908

Morris Oxford B9 HP
1914

Fronty Ford Speedster
1923

Piccolo 5/6 PS
1906

Deși materialul și forma de realizare a insinelor „capace de bere” sunt criticate sau respinse de unii (la data scrierii articolului nu avusese loc al IV-lea Congres Național de Insignografie din România la care s-a hotărât acceptarea acestui tip de insigne sub denumirea de insigne din tablă decapată, pe scurt insigne TD - N.R.), realizatorul Strătilă Mina are meritul atașamentului față de temă, a studiului aprofundat al acesteia, a multitudinii de moduri de prezentare a ei, a urmării firului istoric pe scară evolutivă a automobilului, dar și acela de a fi realizat un număr impresionant de insigne unicat cu această temă, în mod cert îi asigură un loc de necontestat în galeria colecționarilor de insigne.

PLACHETA ȘI INSIGNA PRIMULUI CONGRES INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ CE SE VA DESFĂȘURA ÎN ROMÂNIA, LA BRAȘOV, ÎN PERIOADA 17-21 OCTOMBRIE 2012

Col.(r) ing. Ștefan Samoilă
Brașov

În perioada 17-21 octombrie 2012, se va desfășura la Brașov, în clădirea Centrului Cultural Reduta, primul Congres Internațional de Numismatică din România, sub deviza „Moneda unește națiunile”.

De ce primul și nu al VI-lea? Deoarece cele cinci congrese desfășurate în perioada dintre cele două războaie mondiale respectiv: București 1933, Craiova 1934, Cernăuți 1935, Cluj 1936 și Iași 1937, au purtat denumirea de congres și *expoziție*, iar patru dintre ele, congrese numismatice și *arheologice*, dar niciunul internațional și niciunul numai de numismatică (conform fotografiilor insinelor emise în acea vreme).

Pentru a marca acest congres internațional de numismatică, Secția Numismatică Brașov, organizarea acestui eveniment științific, a conceput și realizat o insignă și o plachetă.

INSIGNA: într-un scut de tip german, pe fond roșu, este dispusă stema Brașovului, pe acest scut, este suprapus un scut de tip francez, de culoare albastru deschis, pe care este dispus un trunchi de copac cu 13 rădăcini (cele 13 comune din Țara Bârsei: Bod, Codlea, Cristian, Feldioara, Ghimbav, Hălchiu, Hărman, Măieruș, Prejmer, Râșnov, Rotbav, Sânpetru și Vulcan) care ies dintr-o coroană cu trei lobi – simbolul puterii. Scutul este timbrat de o coroană murală formată din șapte turnuri – însemn specific pentru municipii.

Legenda: în partea superioară, pe două rânduri, **BRAȘOV-2012**, În jurul scutului albastru, de la stânga spre dreapta, **PRIMUL CONGRES INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ**. Insigna a fost concepută de col. (r) ing. Ștefan Samoilă și realizată de firma **SC. ACCESORII PROD S.R.L.** din Oradea, are dimensiunile de 30x24 mm și au fost realizate 100

de exemplare.

PLACHETA, gravată 3D, având pe avers, central, cetatea Brașovului de la sfârșitul secolului al XVII-lea, cu zidurile, bastioanele și turnurile de apărare. În stânga sus pe un scut de tip francez de culoare roșie, una din vechile reprezentări ale stemei Brașovului, coroana princiară așezată pe o buturugăcu mai multe rădăcini. În stânga scutului, stema Transilvaniei, compusă dintr-un scut de tip german, tăiat de un brâu îngust: în cartierul superior, pe fond albastru, se află o jumătate de acvilă ieșindă, neagră, cu zborul desfăcut, cu capul spre dreapta, cu cioc de aur și limbă roșie, însoțită de un soare de aur în dreapta și o semilună descrescândă de argint în stânga. În cartierul inferior, pe fond de aur, se regăsesc șapte turnuri roșii crenelate dispuse 4 – 3. Reprezentarea celor șapte turnuri provine de la denumirea germană a Transilvaniei, Siebenbürgen, adică „șapte cetăți” (Sibiu, Brașov, Mediaș, Sighișoara, Sebeș, Rupea și Bistrița, reprezentând unitățile administrative ale sașilor transilvăneni, din secolul al XII-lea până spre sfârșitul secolului al XIX-lea).

În dreapta scutului, stema Țării Bârsei (în germană Burzenland, maghiară Barcaság), compusă dintr-un scut de tip german, de culoare albastră, având în centru un crin argintiu, cu două stele în șase colțuri aurii, în stânga și dreapta. Din Țara Bârsei fac parte localitățile: Brașov, Bod, Bran, Codlea, Cristian, Feldioara, Ghimbav, Hălchiu, Măieruș, Prejmer, Râșnov, Rotbav, Sânpetru și Vulcan.

În partea de jos a scutului, sub un aranjament floral și ornamental, pe o panglică albă, se găsește înscrisă denumirea Brașovului în limba germană **KRONSTADT**. În dreapta scutului, legenda

Detaliu al plachetei

bilingvă, pe șase rânduri: Brașovul la sfârșitul secolului / al XVII-lea și în limba germană, **Kronstadt/ am Ende des/17. Jahrhunderts.**

În partea inferioară a plachetei, într-un chenar, pe două rânduri, legenda: **PRIMUL CONGRES INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ DIN ROMÂNIA – BRAȘOV 2012 / THE FIRST INTERNAȚIONAL NUMISMATIC CONGRESS FROM ROMANIA - BRASOV 2012.**

Aversul plachetei

Pe revers, central, aversul și reversul talerului brașovean, emis de principele Transilvaniei, Mihai Apafi (1661-1690), și bătut de către meșterii aurari Thomas Klosch și Michael Prodner în anul 1666. Cei doi meșteri au primit de la Mihai Apafi, în anul 1663, dreptul de a bate ducați de aur și taleri de argint.

În stânga, aversul talerului, bustul la stânga cu căciulă, cu mâna dreaptă ține sceptrul rezemat de umăr, iar mâna stângă pe mânerul sabiei. Pe umăr un cap de leu și apărătoarele coapselor din două rânduri solzi. Legenda, circular, între două cercuri perlate, de la dreapta spre stânga: • MI(CHAE)L • APA(FI) • DG(DEI GRATIA) • PRIN(CEPS) • TRANS(SILVANIAE) • (MICHAEL APAFI PRINCIPE AL TRANSILVANIEI).

Reversul plachetei

În dreapta reversul talerului, stema Transilvaniei într-un scut pătrat, încoronat, tăiat de un brâu, în cartierul superior, la stânga un soare, în centru, scut oval, cu stema principelului Apafi (coif străpuns de o sabie, prin coif crește un butuc de viță de vie), iar în dreapta o semilună, în cartierul inferior, în stânga, o acvilă încoronată, cu zbor desfăcut, cu capul spre stânga, iar în dreapta, șapte turnuri crenelate, dispuse 2 – 3 – 2. În părțile laterale ale scutului ornamente, câte o rozetă și o cruciuliță. În partea inferioară a scutului două rozete mărginite de către un punct în

ambele părți ale acestora. Legenda, între două cercuri perlate, de la dreapta spre stânga: PAR(TES) • REG(NI) • HVN(GARIAE) • DO (MINUS) • – stema Brașovului – ET • SIC(ULORUM) • COM(ES) • 1666 (DOMN AL PĂRȚILOR UNGARIEI ȘI COMITE AL SECUILOR).

TRANSILVANIA

BRAȘOV

ȚARA BÂRSEI

STEMELE LOCALITĂȚILOR CARE INTRĂ ÎN COMPONENTA
ȚĂRII BÂRSEI

BOD

BRAN

CODLEA

CRISTIAN

FELDIOARA

GHIMBAȘ

HĂLCHIU

HĂRMAN

MĂIERUȘ

PREJMER

RÂȘNOV

ROTBAV

SÂNPETRU

VULCAN

Legenda plachetei: în partea superioară a plachetei pe trei rânduri, SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ / CENTRUL CULTURAL „REDUTA” / SECȚIA NUMISMATICĂ BRAȘOV, iar în partea inferioară, pe trei rânduri, legenda în limba engleză:

Placheta a fost concepută de către col. (r) ing. Ștefan Samoilă după o ilustrație aparținând graficianului ilustrator Radu Olteanu (pentru avers) și după imaginea talerului brașovean (pentru revers) și realizată de firma **SC. ACCESORII PROD S.R.L.** din Oradea.

Placheta din tombac aurit, are dimensiunile 100 x 73 mm și au fost realizate un număr de 100 ex. Fiecare plachetă are gravat pe muchia superioară **S. C. ACCESORII PROD S.R.L.** (denumirea firmei care realizează placheta) iar pe muchia inferioară, în stânga **Ș.S.** (inițialele celui care a conceput placheta), în centru un număr de la 01 la 100 iar în dreapta **R.O.** (inițialele graficianului ilustrator).

Placheta este prezentată într-o cutie din lemn, având gravate pe capac, însemnele Societății Numismatice Române, Centrul Cultural „Reduta” și al Secției Numismatice Brașov și este însoțită de un certificat de autenticitate.

STEMELE CELOR ȘAPTE CETĂȚI (LOCALITĂȚI) DE PE STEMA TRANSILVANIEI – SIEBENBÜRGER

BRAȘOV

SIBIU

BISTRIȚA

MEDIAȘ

SEBEȘ

SIGHIȘOARA

RUPEA

ASOCIAȚIA AVIATORILOR BRAȘOVENI LA A XXV-A ANIVERSARE

Cmdr. Av. (r) Marius Popescu – Călărași
București

La Brașov în data de 16 februarie 2012, A.A.Bv. (Asociația Aviatorilor Brașoveni) a sărbătorit jubileul de 25 ani de la constituire (1987-2012).

Brașovul a fost unul din marile orașe considerate a fi leagănul Aviației Române, mai ales că la I.C.A. Ghimbav (Întreprinderea de Construcții Aeronautice) din apropiere a fost prima și unica uzină de renume mondial unde s-a fabricat renumitul avion de vânătoare IAR -80, numeroase plane și vestitele elicoptere Alouette III (IAR-316B) și PUMA-330H (IAR 330).

Veteranii aviatori încă din 1987 și-au unit eforturile în această asociație din care fac parte aviatori, planoriști, elicopterști și maiștri mecanici, chirurgii acestor minunate aparate de zbor, atât din Brașov cât și din alte localități.

La aniversarea unui sfert de veac de la constituire a fost organizată o masă comună și au fost onorați toți membrii într-un mod mai deosebit.

Cu acest prilej a fost editată o carte ce prezintă istoricul activității asociației și munca depusă timp de un sfert de veac, fiind prezentate de asemenea realizările mai deosebite, iar pentru memoria generațiilor viitoare a fost bătută o medalie și o insignă care, însoțite de o frumoasă diplomă, au fost oferite tuturor membrilor asociației.

Medalia poate fi descrisă astfel:

Aversul (foto1) – câmpul central este ocupat în partea de sus de un vultur cu aripile desfăcute, care ține în gheare un scut cu stema orașului Brașov – un copac dezrădăcinat. În partea stângă anul 1987, iar în dreapta anul 2012. Toată compoziția se află pe un fond de culoare bleu-ciel, ce reprezintă culoarea cerului senin. În exergă circular o bandă roșie de 7 mm care are înscris cu majuscule aurii textul: „A.A.Bv.” (sus), iar în partea inferioară „25 ANI DE LA CONSTITUIRE”. Prin aceasta medalia își declină identitatea.

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Reversul (foto2) – câmpul central este ocupat de silueta unui avion de vânătoare IAR-80, văzut din lateral, pe aceeași culoare a cerului senin. Deasupra avionului, cu majuscule de culoare galbenă, este înscris cuvântul „GLORIE”, iar sub avion în semicerc, tot cu majuscule de culoare galbenă, este textul „EROILOR AVIATORI”. În exergă, circular, este o bandă de culoare roșie cu lățimea de 7 mm, pe care cu litere majuscule aurii este înscrisul „ASOCIAȚIA AVIATORILOR BRAȘOVENI”.

Insigna (foto3) confecționată din tombac, având un diametru de 30 mm, are un sistem de prindere cu pin. Câmpul central al insignei este ocupat de un vultur cu aripile desfăcute, văzut din față, care ține în gheare stema orașului Brașov: un scut cu o buturugă peste care sunt cele șapte turnuri ce arată rangul de municipiu al orașului. Aripile vulturului depășesc marginile insignei. În exergă, circular, o bandă cu lățimea de 3 mm împărțită în trei segmente de câte 120° fiecare colorate în albastru-galben-roșu, reprezentând drapelul național. Pe această bandă este înscris textul „ASOCIAȚIA AVIATORILOR BRAȘOVENI”, fiecare cuvânt fiind înscris cu majuscule albe pe câte o culoare din cele trei.

Aceste piese fac parte din bijuteriile numismatice românești și au intrat deja în patrimoniul cultural național ca documente în metal ale aviației românești.

Au fost momente și evenimente în viața instituțiilor de credit pe care inițiații sau oamenii receptivi au dorit să le marcheze printr-o emblemă, desen, plachetă, medalie sau insignă.

Prin acest material doresc să fac o succintă trecere în revistă a realizărilor insignografice ale acestei venerabile instituții din sistemul bancar românesc, denumită în trecut Casa de Depuneri și Consemnațiuni iar în prezent CEC Bank. De altfel, anul acesta (2012) se sărbătorește 115 ani de la punerea pietrei de temelie a Palatului CEC din București, construcție emblematică pentru cultura și economia națională.

Proiectul de lege privind înființarea Casei de Depuneri și Consemnațiuni a fost supus aprobării Domnitorului Alexandru Ioan Cuza și semnat la 24 noiembrie 1864, legea fiind publicată în Monitorul Oficial nr. 268 din 1 decembrie 1864.

Elementele de signalistică ale acestei instituții au apărut în condițiile specifice evoluției instituțiilor și a civilizației bancare românești. Apariția primei sigle se înregistrează după mult timp de la înființarea instituției. În general, modificările elementelor de identificare apar în momente de reformă instituțională și juridică pe care le-a parcurs banca în timpul celor 148 ani de existență.

De la 1864 și până în anul 1932, nu am identificat un antet sau o insignă care să individualizeze instituția și să o definească în arealul economic românesc. Această situație este dată de particularitățile băncii ca instituție de credit public, aflată în subordinea statului român prin Ministerul de Finanțe. Din această cauză, elementele de grafică întâlnite pe antete și pe alte mijloace de evidențiere grafică sunt cele specifice statului român, adică stema principatului și, din 1881, a regatului român, instituția fiind încadrată în categoria stabilimentelor publice ale României, alături de Academia Română, Camerele de Comerț și Industrie etc. La data de 1.02.1897, Consiliul de Administrație al Casei de Depuneri, Consemnațiuni și Economie hotărăște emiterea unei medalii bătută pe două metale, argint și din bronz, cu prilejul punerii pietrei de fundație a palatului CEC. Nu am găsit documente care să ateste că s-ar fi realizat și insigne cu această ocazie.

În anul 1930 are loc o reformă de amploare, atât instituțională cât și juridică, cu efecte pozitive în activitatea bancară a instituției. Reforma s-a produs prin separarea Casei de Economii din structura Casei de Depuneri și Consemnațiuni și prin obținerea de către acestea a unui grad mult mai mare de independență față de stat. Din această cauză, au fost sporite atributele bancare, ceea ce i-a permis individualizarea în cadrul sistemului financiar-bancar. Simbolurile din siglă erau soarele cu razele sale de culoare galbenă care reflectau în jur și care exprimau la acel moment binefacerile spiritului de economisire, element ce va apărea până în septembrie 1948.

După această dată au loc schimbări succesive ale denumirii, inițial Casa Națională de Economii și Curi Poștale, cu abrevierea CEC, provenind de la Casă-Economii-Cecuri, și apoi, după marea reformă instituțională și juridică, se va contopi și cu instituția mamă – Casa de depuneri și Consemnațiuni și se va crea Casa de Economii și Consemnațiuni.

Din 1948 și până în anii '70, '80 nu apare o siglă cu statut cert. Pe materialele de promovare apare însă stema statului socialist și numai modificarea graficii celor trei litere care compuneau abrevierea CEC. În această epocă apare, însă, un element specific CEC- hexagonul înfățișând fagurele de miere - ce simbolizează hărnicia și spiritul de economisire al albinelor, având în mijloc abrevierea CEC plasată într-un triunghi.

De altfel, elementele din lumea animală au fost folosite în promovarea de imagine, și anume: albina (figura 1), porcușorul și găina. Albina ca atribut ce simbolizează hărnicia și economisirea va fi utilizată încă din primele decenii de existență a băncii, element evident și în decorarea Sălii de Consiliu a Palatului CEC. Porcușorul era utilizat îndeosebi în promovarea desfășurată în rândul copiilor, prin pușculițe, în perioada interbelică, iar găina a fost folosită în materialele de promovare din anii '50 - '70 prin celebrul slogan *Azi la CEC un leu depui, mâine el va scoate pui* (figura 2).

Figura 1

Figura 2

Pentru a marca cei 128 de ani de la înființare în anul 1864 au fost realizate mai multe variante de insigne aniversare, fie păstrând grafica deja consacrată, fie folosind elementele specifice: coroana de lauri (figura 3).

Figura 3

În anul 1994 se realizează un set de trei insigne ovale, de culori diferite – albastru, verde și roșu – pe care sunt menționați anii 1864-1994, iar central textul este încadrat într-un hexagon „CEC 130 ANI” (figura 4).

Figura 4

Ulterior, în perioada 1996 – 2008, se renunță la hexagon și la siglă, conform Legii nr.66/1996 și rămâne doar triunghiul cu o nișă în partea superioară dreaptă unde este dispusă o monedă ce simbolizează o pușculiță, economisirea – sau acoperișul unei case, în sensul că economisirea îți poate aduce satisfacții pe termen lung. (figura 5)

Figura 5

În anul 2008, CEC a trecut printr-un proces amplu de transformare, iar în data de 6 mai își modifică imaginea și denumirea în CEC Bank, pentru a îmbina tradiția cu noile aspirații. Cu această ocazie se realizează o insignă care, prin noile culori sugerează renașterea instituției, așa cum verdele simbolizează renașterea naturii în fiecare primăvară. În fine, frunza de stejar plasată pe un scut sugerează continuitate și tradiție, autenticitate și putere, dar și siguranță și protecție (figura 6).

După anii '90, pe lângă insignele realizate pentru propriii angajați din metal comun, s-a realizat pentru conducerea instituției un număr limitat de piese din aur.

În încheierea acestei prezentări pot spune că insignele CEC au marcat etapele prin care a trecut această instituție de tradiție pentru economia noastră și reprezintă file mai vechi sau mai noi din istoria și cultura bancară românească.

FOTBAL CLUB „RIPENSIA” TIMIȘOARA ÎN CÂTEVA INSIGNE

Ilin Milan
Timișoara

Primul meci de fotbal jucat în orașul Timișoara s-a desfășurat în ziua de 25 iunie 1899 pe arena Clubului VELOCITAS (1885) între două echipe de fotbaliști, formate din elevi din clasele finale ale Liceului Piarist din Timișoara, fiecare cu 11 jucători, meci demonstrativ care durat 45 de minute și în care nu s-a marcat niciun gol. La meci a participat un public numeros, care a plătit biletul de intrare, aplaudând și distrându-se bine, după cum se consemnează în ziarul „Délmagyarország Kozlony”, publicație care în numărul din 11 iunie 1899 anunța ținerea „prima dată la Timișoara a meciului de fotbal” și ulterior meciului, consemnează desfășurarea lui.⁷

Cu toate că în Timișoara a fost interzisă practicarea fotbalului în învățământ, energeticul profesor de gimnastică Carol Müller cu sprijinul și intervenția R.G.T.T.E. 1875 Compartimentul Asociației de Practicare a Gimnasticii în Timișoara) reușește să organizeze meciul demonstrativ de fotbal în cadrul sărbătorilor de sfârșit de an școlar.⁸

În zona târgului din Mehala, cu câțiva ani înainte se juca fotbal de tineret studios, în mod neoficial, fără a avea arena amenajată, folosind ca poartă două bare de lemn ca și la rugby, bare pe care după meci le duceau la adăpost în oraș aproape un kilometru, de cel puțin două ori pe săptămână.

În 1910, din inițiativa lucrătorilor de la Căile Ferate din Timișoara, se constituie Clubul Sportiv Feroviar CHINEZUL, care în 12 octombrie 1913 inaugurează arena Chinezul pe un teren arendat de la Primăria orașului Timișoara pe termen de 20 de ani, terenul cu o suprafață de 5 jugăre și 800 stânjani pătrați era situat în spatele Depoului de locomotive, fostul „Luna Park”. În 1924 C.S BANATUL cumpără o parte din suprastructură, însă arena a fost folosită în mod egal și de S.S.CHINEZUL, iar după 1948 această arenă devine Stadionul CFR.⁹

Palmaresul S.S.CHINEZUL, este impresionant, astfel, devine campioană pe Transilvania în ediția 1920-1921, iar între anii 1921- 1927 devine campioana României câștigând de șase ori turneul final, record egalat de F.C.Steaua după 60 de ani. După marile succese pe plan național și internațional, S.S.CHINEZUL ființează în fotbalul românesc, dar nu ca lider.¹⁰

În 21-22 octombrie 1928 se înființează Fotbal Club RIPENSIA având ca prim președinte pe DR. în drept Cornel Lazăr, iar Dionisie Balog, ing. Traian Vuia, Aurel Rada și Cornel Bălan, constituind primul Club de Fotbal Profesional din România, pe baza a șapte jucători de la S.S.Chinezul (unde Dr. Cornel Lazăr a fost conducător și finanțator), 3 jucători de la C.S.Banatul, 2 de la Clubul Athletic Timișoara și câte unul de la FILT și Cluj.

Inițial F.C.Ripensia juca mai mult meciuri demonstrative în țară și mai ales în străinătate, iar prin 1930 se admite și jocul de fotbal al profesioniștilor în campionatul național de abia în 1932 Campionatul național, se organizează în sistem divizionar.

În finala 1932-1933, F.C. Ripi (Ripensia), bate Universitatea Cluj cu 5:3 la Timișoara și obține o remiză (0:0) la Cluj, devenind prima dată Campioana României.

În Campionatul 1933-1934, F.C.Ripensia întâlnește, în finala Primei Ediții a Cupei României, tot pe Universitatea Cluj, câștigând meciul cu 5:0 devine prima deținătoare a Cupei României la Fotbal.

În campionatul României ediția 1934-1935, F.C. Ripensia realizează eventul câștigând campionatul cu 30 de puncte, iar în Cupa României învingând în finală pe „Unirea Tricolor” din București cu scorul de 5:1.

Campionatul 1937-1938 a avut în divizia A două serii, astfel finala s-a jucat între câștigătoarele seriilor Rapid București și F.C. Ripensia, în sistem tur-retur. Primul meci la Timișoara a fost câștigat cu 2:0 de F.C. Ripensia, pentru ca în retur la București echipa timișoreană să învingă din nou cu același scor (2:0), devenind pentru a patra oară campioana României.

Ediția 1947-1948 a campionatului, F.C.Ripensia, este clasată pe locul 8 în Divizia B seria III, iar în 1949 nu mai apare în clasament.

⁷ Iosif Dudaș „Timișoara Leagănul Fotbalului Românesc” C.J.E.F.S. Timiș 1971

⁸ Milin Ilan „Jurnal Insignografic” 2009 (nr. 6) p.20

⁹ Direcția Județeană Timiș a Arhivelor Naționale, Fond Primăria orașului Timișoara Dosar 20 anul 1911.

¹⁰ Gheorghe Popa „110 ani de Fotbal în Banat”

Societatea Sportivă „Chinezul” este clasificată a 4-a în Divizia B Seria I a campionatului 1940-1941, jucând în treptele inferioare ale campionatului de fotbal.

Trebuie să notăm aici și faptul că înainte de 12 octombrie 1930 „RIPENSIA” București este recunoscută oficial ca echipă de fotbal profesionistă, apărând și o insignă „RIPENSIA 1930”, pe timpuri era obișnuit să apară insigna înaintea oficializării societății,¹¹ sau ca după oficializare societatea să treneze sau să se destrame, această situație ridică un semn de întrebare și o temă de cercetare pentru clarificarea informațiilor.

INSIGNE

Societatea Sportivă KINIZSI 1910

Este confecționată din alamă și email, având înălțimea de 20 mm, lățimea de 16-17 mm și greutatea de 2,71gr.

Aversul: are două planuri și un contur de scut stilizat cu șapte margini. Planul apropiat este din metal galben aplicat în centrul insignei, având aspectul brațului și antebrațului stâng, în unghi drept care susține o piatră de moară (simbolizând forța neobișnuită a căpitanului cetății Timișoara, Pavel Chinezul). Placa planului îndepărtat cu email în trei benzi verticale are în treimile stângă și dreaptă culoarea liliachiu transparent, iar în treimea din mijloc, culoarea albă; în partea de sus avem literele excizate în arc deschis „KINIZSI”. La începutul de braț în email liliachiu avem litera „S” (Sport), iar în opoziție în treimea liliachie avem litera „E” (Egylet = Societate), sub cotul brațului în email alb avem milesimul 1910.

Reversul: are sistem clasic de ac cu siguranță sudat cu o placă cu șanț care acoperă partea fixă a acului de siguranță, prin placă trec două sârme îndoite care fixează planul apropiat de pe avers. Pe revers mai avem încusă în medalion ovalizat firma producătoare în trei rânduri. Pe arc superior deschis „F.TISCHLER”, pe rândul doi, orizontal, „U.SOHN” flancat de ornament vegetal, iar pe rândul trei în arc deschis „MUNCHEN 9”.

S.S. CHINEZUL

Este din tablă alămită de 0,8 mm având înălțimea de 13 mm, lățimea de 10,3-11mm și greutatea de 1,11gr, conturul similar cu insigna din 1910 dar fără email, stanțată.

Aversul: este o insignă ce marchează aniversarea a 30 de ani de la constituirea societății. În colțul superior stâng avem litera „S” = Societatea iar în colțul superior drept avem litera „S” = Sportivă, sub cele două litere în arc închis avem denumirea societății „CHINEZUL”. În partea stângă inferioară scris de jos în sus, avem milesimul 1910, în partea centrală inferioară avem brațul și antebrațul stâng, în unghi drept care susținând piatra de moară, în partea dreaptă jos avem milesimul 1940 scris de sus în jos.

Reversul: anepigraf, prevăzut cu ac de prindere.

F.C.RIPENSIATimișoara 1928

Este din alamă cu email, rotundă bombată arc închis-concav cu o diferență de 1,4 mm față de placa insignei care este de 1 mm, având diametrul de 11 mm și greutatea de 1,36 gr.

Aversul: un cerc continuu exterior și cerc continuu interior care formează un cartuș circular cu email alb având literele de tipar de la mijloc stânga în sus „F” = fotbal, „C” = club, „RIPENSIA”, iar de la stânga în jos spre dreapta „TIMIȘOARA” două puncte „1928”. Cercul interior are nouă bare verticale, cinci bare cu email roșu și patru cu email galben. În câmpul central avem un scut clasic, care în jumătatea superioară are un leu heraldic trunchiat așezat pe un pod înconjurat de email alb. În jumătatea inferioară avem un pod peste ape cu două arcade, în arcade și primul val de ape avem email alb.

Reversul: anepigraf cu sistem de prindere, ac simplu îndoit la 90 de grade având lungimea dreaptă de 45mm. În partea mediană a acului avem canal inclus de tip șurub.

(detaliu)

¹¹ Nicolae Postolache „Istoria Sportului românesc în date”, Editura Junimea Iași 1979 p.101

RIPENSIA

Insigna din alamă, rotundă, cu email în tricolor, plan drept cu diametrul de 12 mm, în greutate de 1,62 gr., alămită.

Avers : Cerc continuu exterior cu șase benzi verticale, trei cu email roșu și trei cu email galben în treimea orizontală superioară și treimea inferioară. În treimea superioară avem în baza barei 3, de culoare roșie, avem litera „F” = fotbal și la bara patru (galbenă) litera „C” = club. Treimea mediană are patru bare orizontale spațiul fiind umplut cu email albastru, iar între barele 2 și 3 pe email albastru avem textul „RIPENSIA”.

Reversul : anepigraf , cu ac simplu, insigna reparată.

F.C.RIPENSIA Timișoara 1928

Insigna de tip butonieră, rotundă, din alamă, ușor concavă ca și prima insignă din 1928, având diametrul de 11,5 mm, placa de 1 mm grosime și greutatea de 1,99 gr, insignă executată ulterior primei și probabil la alt atelier deoarece execuția este mai neglijență.

Aversul : similar cu insigna cu ac doar că litera „O” din Timișoara are în mijlocul emailului alb un punct.

Reversul : anepigraf, talpa rotundă sudată cu grosimea de 1,2 mm și diametrul de 11,5 mm.

Mai există o variantă la care placa de pe revers nu este paralelă cu talpa rotundă, probabil pentru așezarea aversului insignei într-un unghi puțin înclinat.

F.C.RIPENSIA

Insignă emailată cu galben și roșu, din alamă are forma a două cercuri (dintre care unul parțial suprapus) având diametrul maxim pe verticală de 17 mm, diametrul cercului cu email roșu este de 13,5 mm, diametrul cercului cu email galben 5mm , greutatea insignei 2,93gr, piesa este prevăzută cu talpă ca sistem de prindere.

Aversul : placa are în partea superioară un cerc continuu cu diametrul de 5 mm umplut cu email galben citon având în câmpul central literele „F” (fotbal) și „C” (club). Pe aceeași placă dar sub cercul continuu de 5mm, se întrerupe cercul continuu umplut cu email roșu-vișiniu cu diametrul de 13,5 mm. În partea mediană a acestui cerc sunt excizate literele „RIPENSIA”, având literele „R” stilizată în stil cursiv; litera „I” are un punct mare de 2,5 mm; iar litera „S” seamănă cu cheia sol din muzică, creând un echilibru și un aspect artistic.

Reversul : anepigraf, cu talpă sudată având înălțimea de 22 mm, depășind înălțimea maximă a aversului cu 5 mm, iar lățimea acesteia este de 9,9 mm maxim.

Copie F.C. RIPENSIA Timișoara 1928

Insigna din alamă, alămită, și cromată, similară cu originalul din 1928, având diametrul de 11,5 mm, ac lung de 36 mm și greutatea de 1,46 gr.

Aversul : similar cu originalul cu mici diferențe , leul are conturul neclar, valurile sunt aplatizate, culoarea emailului trage mai mult spre citon.

Reversul : anepigraf, dar cu ac simplu mai scurt.

Insigna a fost executată la I.P.M.S. Arad în anul 1972 pentru aniversarea a 45 ani de la constituirea clubului F.C.RIPENSIA Timișoara, urmând ca acesta să fie obiect de aniversare a fotbalului din Timișoara, pentru reprezentare în protocol și pentru susținători-suporteri dar la recomandarea organelor de atunci s-a sistat baterea în continuare a insignei, întrucât reprezenta fotbalul profesionist. Totuși 1500 de exemplare au fost recepționate și puse la păstrare, parțial au intrat în circuitul colecționarilor demult și mai ales după schimbările de proprietari ai Fotbal Clubului „Politehnica Timișoara”, club care a inițiat baterea insignei. Datele de mai sus au fost publicate pe baza informațiilor obținute de la dl. Ieran, implicat în această încercare.

INSIGNELE ȘI MEDALIILE ÎNTREPRINDERILOR DIN VALEA JIULUI, ÎNFIINȚATE CA URMARE A GREVEI MINERILOR DIN AUGUST 1977

Dumitru Pușcașu
Petroșani

La sesiunea de comunicări ce a avut loc în cadrul celui de al IV-lea Congres Național de insiografie organizat de secțiile numismatice Alexandria și Petroșani în perioada 25-27 mai 2012, am prezentat comunicarea intitulată „Insigna Fabricii de Tricotaje din Petroșani”.

După eveniment mi-am amintit că, tot ca urmare a celor întâmplate la Lupeni, s-a mai înființat o întreprindere importantă, este vorba de I.C.S.MIXT (Întreprinderea Comercială de Stat Mixtă) din Vulcan.

Dar să vedem ce a stat la baza apariției celor două noi întreprinderi cu profiluri lucrative atât de deosebite față de activitatea minieră ce a definit aproape două secole Depresiunea Văii Jiului.

Încă de la începuturile mineritului, aici s-a pus baza în cea mai mare măsură pe dezvoltarea capacităților extractive, alte domenii de activitate fiind slab dezvoltate. Datorită acestui fapt foarte puține femei au găsit aici un loc de muncă, atât înainte de perioada comunistă cât și în aceasta. Dacă înainte de perioada comunistă, în mină la unele locuri de muncă (pază uși, supraveghetor de transportoare etc.) uneori erau angajate femei, în perioada comunistă au intrat în mină doar femeile cadre tehnice (inginerie normatoare, topografi, inspecții protecția muncii).

Din cele relatate mai sus se poate deduce ușor penuria de locuri de muncă pentru femei în toate orașele Văii Jiului.

Pe fondul unor nemulțumiri, la Lupeni în perioada 3-5 august 1977 are loc prima GREVĂ din România comunistă.

Această grevă care a avut și un caracter economic, la punctul 11 al listei de revendicări, prezentată de către Constantin Dobre de pe cabina portarului de la poarta nr.1 a Minei Lupeni, cerea și „crearea de locuri de muncă pentru soțiile și fiicele minerilor”¹².

Ca urmare a acestei cerințe pe teritoriul Văii Jiului vor apărea câteva întreprinderi noi.

Astfel la Petroșani și Vulcan se construiește câte o fabrică de textile.

Fabrica înființată la Petroșani, având peste 500 de angajați, producea numai articole textile tricotate, producția în proporție de 90% fiind destinată exportului.

În anul 2001 este înființată firma S.C. TRICOTEXTIM FASHION S.R.L., reprezentând fosta societate de stat „FABRICA DE TRICOTAJE PETROȘANI”.

La împlinirea unui deceniu de la înființare, conducerea Fabricii de Tricotaje din Petroșani (director ing. Cornelia Iloiu), marchează evenimentul prin baterea unei insigne.

Insigna care marchează acest eveniment important, este confecționată din aluminiu eloxat galben, are o formă rotundă cu un diametru de 20 mm.

Piesa poate fi descrisă astfel: pe o coroană circulară cu lățimea de 2 mm, colorat în albastru închis apare textul „1978 • ÎNTREPRINDEREA DE TRICOTAJE • 1988 • PETROȘANI •”, scris cu litere auri. Central pe un câmp de culoare albă, deasupra cuvântului Petroșani din legendă, se află o ramură de lauri de culoare aurie, deasupra ei în sunt trei litere „V” suprapuse parțial și colorate în albastru, galben și roșu. Pe cele două aripi ale literei „V” de culoare albastră aflată în prim plan este desenat câte un grătar compus din 12 pătrate care prin firele ce se prelungesc sub pătratele 2, 3 și 4 simbolizează urzeala unei țesături. În partea inferioară a literei, acolo unde se unesc cele două aripi ale acesteia, este o floare de colț. Atât urzeala cât și floarea de colț sunt redată cu culoare aurie.

Insigna este vopsită și acoperită cu rășină alchidică. Ca sistem de prindere, insigna are un ac de siguranță.

¹² Marian Boboc, Mihai Barbu „Strict Secret Lupeni 1977: Filajul continuă! Editura MJM 2007 p.568

Dupa cainmarea spiriteior, ca una dintre primele masuri pentru imbunatatirea aprovizionarii cu diferite produse ce erau deficitare si imbunatatirea vieții de zi cu zi în Valea Jiului, a fost înființarea ca întreprindere de sine stătătoare a Întreprinderii Comerciale de Stat Mixte Vulcan.

La 1 septembrie 1977, prin transferarea de personal de la ICSAP (Întreprinderea Comercială de Stat și Alimentație Publică) Petroșani, s-au pus bazele nou înființatei întreprinderi.

Împlinirea a zece ani de activitate a ICS Mixte Vulcan, a fost marcată prin baterea unei medalii și a unei insigne, ce au fost oferite personalului alături de o diplomă aniversară.

Insigna confecționată din tombac, are o formă circulară cu un diametru de 25 mm.

Piesa are circular o bandă de 3 mm de culoare vișinie pe care din metal este redată, în jumătatea superioară, legenda „ZECE ANI DE ACTIVITATE” iar în jumătatea inferioară „1 SEPTEMBRIE 1977 – 1 SEPTEMBRIE 1987”.

În poziție centrală din metal este redată fațada Complexului de Alimentație Publică din Vulcan, unitate reprezentativă a întreprinderii. Insigna este acoperită cu rășină alchidică.

Reversul anepigraf este prevăzut cu un sistem de prindere de tip ac de siguranță.

Medalia din tombac, de formă circulară, cu un diametru de 60 mm și grosimea de 5mm, are pe avers același desen ca și insigna.

Reversul medaliei, este destul de simplu având între două cercuri legenda: „ ÎNTEPRINDERE COMERCIALĂ DE STAT MIXTĂ • VULCAN •”. În poziție centrală este cifra romană „X” (zece), între anii aniversari 1977-1987.

„JIUL” PETROȘANI ȘI INSIGNELE SALE

**Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani**

Fotbalul a apărut în țara noastră la sfârșitul secolului al XIX-lea; „microbul”, ca și în cazul rugby-ului a fost adus de studenții români care s-au îndrăgostit de acest sport în străinătate, în special în Anglia.

În jurul anului 1888 grupuri de tineri „băteau” mingea „de cârpă” în împrejurimile Aradului și Timișoarei. De altfel în 1902, în cadrul Clubului Athletic Timișoara (C.A.T.) se constituie o secție de fotbal, iar la Arad în același an se înființează Societatea de Fotbal.

Până la 1 decembrie 1912 fotbalul din România a fost condus de Asociația Sporturilor Atletice. De la această dată, până la 16 februarie 1930, conducerea a fost asumată de Comisia Centrală de Fotbal din cadrul Federației Societăților Sportive din România (F.S.S.R.).

Fenomenul fotbal nu a ocolit nici Valea Jiului, iar „bășica de bou” sau mingea „de cârpă” se „băteau” mai ales în zona Minei Dilja și cea a actualului Brădet.

Ca echipament sportiv jucătorii purtau șorturi și cămăși albe pe care a fost imprimată, mai târziu, o bandă neagră. A fost unul dintre motivele pentru care viitoarea echipă „Jiul” va adopta culorile alb-negru, care nu s-au schimbat până astăzi. Acest lucru este foarte important și în insignografie, deoarece orice insignă care nu respectă aceste culori poate fi considerată o „făcătură” sau un fals.

În anul 1913 lucrătorii din cadrul societăților miniere – muncitori și funcționari – au început să practice sportul în mod organizat, înființând Clubul Sportiv Petroșani (C.S.P.) - foto 1.

O partidă de fotbal dintre grupările celor din Petroșani și Lupeni disputată la 6 iunie 1914 la Lupeni poate fi considerată ca un început de drum în activitatea fotbalistică a Văii Jiului.

Unanim recunoscută, după cum rezultă din documentele vremii, este înființarea în 1919 a Clubului Athletic al Minerilor Petroșani (C.A.M.P.) - foto 2 – numele corect al formațiunii care avea culorile alb-negru.

Formația care în prima perioadă juca meciurile amicale în zona Hațeg, Simeria, Hunedoara, Deva a reușit să ridice și un stadion în anul 1922 în zona actualului Parc „Carol Schreter”.

Petroșeni

Arena sportivă — Sporttelep

În 1924 C.A.M.P. fuzionează cu C.S. Vulcan, rezultând U.C.A.S. (Uniunea Cluburilor Atletice Sportive Petroșani).

În 1927 a urmat o altă fuziune între echipele din Vulcan și Lupeni sub denumirea de „Jiul” Lupeni.

Fuziunea care a durat doi ani se destramă în 1929, rămânând echipele „Jiul” Petroșani și „Minerul” Lupeni. Echipa „Jiul” Petroșani avea culorile alb-negru, iar „Minerul” Lupeni avea culorile roșu-negru.

considerată una nefastă, când în Valea Jiului s-a simțit din plin influența sovietică, iar echipa de fotbal, fanionul Văii Jiului, își schimbă succesiv denumirea în „Partizantul”, „Flacăra” și „Minerul” Petroșani - foto 3.

În 1957 se revine la normalitate, revenindu-se la denumirea inițială „Jiul” Petroșani. Timp de un sezon 1965-1966 echipa ia denumirea „Jiul” Petrila.

Ca performanțe sportive „Jiul” a avut nenumărate urcușuri și coborâșuri, retrogradând în repetate rânduri în diviziile „B” și „C”, lucru care i-a îndurerat pe numeroșii fani. Astfel „Jiul” a jucat în divizia „A” în perioadele 1937-

1938, 1946-1960, 1961-1962, 1966-1985, 1986-1987, 1989-1991, 1996-1998, 2005-2007.

În divizia „B” echipa „Jiul” a jucat în perioadele: 1934-1937, 1938-1941, 1960-1961, 1962-1966, 1985-1986, 1987-1989, 1991-1996, 1998-2002, 2003-2005, 2007-2009.

În divizia „C” a jucat în perioada 2002-2003.

Cele mai bune performanțe ale echipei au fost jucarea finalei Cupei României ediția 1971-1972 contra echipei „Rapid” București, joc pierdut cu 2-0. În compensare echipa câștigă Cupa României în sezonul 1973-1974, când în finală învinge cu 4-2 echipa „Poli” Timișoara.

În activitatea de aproape 100 de ani a echipei de pe Jiu au existat și momente dramatice. În sezonul 1974-1975, în timpul meciului cu „Poli” Iași, arde tribuna I a stadionului. Din fericire, datorită disciplinei arătate de publicul spectator, nu s-au înregistrat accidente sau victime. Din păcate pentru noi, meciul a continuat a doua zi și a fost pierdut cu 1-0 (25 mai 1975).

Incendiu a marcat sfârșitul unei perioade de

peste o jumătate de secol de bucurii sau neîmpliniri în viața celei mai îndrăgite echipe de fotbal pe acest stadion. Un moment deosebit de plăcut în viața Clubului Sportiv „Jiul” și în general a locuitorilor din Petroșani, a avut loc în data de 9

august 1982, când a fost inaugurat noul stadion construit în Lunca Jiului, având o capacitate de 25.000 de locuri.

Astăzi echipa „Jiul” sau „o iubire în alb-negru”, cum inspirat a numit-o publicistul Genu Tuțu în volumul jubiliar apărut cu prilejul marcării a 90 ani de activitate în fotbalul românesc, se zbate în apele tulburi ale celui de-al treilea eșalon, dar evoluția echipei de-a lungul timpului rămâne pentru totdeauna în sufletul suporterilor adevărați, care speră că echipa lor de suflet, steaua lor, va lumina din nou, iar pe frumosul stadion din Lunca Jiului va răsună iar strigătul de luptă „Haide Jiul!”.

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Alte insigne emise de către Clubul Jiul de-a lungul timpului

Fals

Emblema oficială a clubului

Insigne jubiliare, 70 și 90 ani de activitate.

SIMBOLISTICA INSIGNELOR DE APARTENENȚĂ LA ORGANIZAȚIA PIONIERILOR DIN ROMÂNIA (1949-1989)

(Bacău – Simpozionul Național de Numismatică 2012)

**Radu Tabără,
Sibiu**

Deși la o primă privire un studiu referitor la insignele emise de Organizația Pionierilor din România poate stârni zâmbete (îngăduitoare sau nostalgice), o analiză mai atentă va arăta complexitatea domeniului, aproape complet ignorat de cercetarea științifică, deși o mare parte a cititorilor au fost membri ai acestei organizații de masă.

Demersul de a studia semnificația și evoluția insinelor pionierești a pornit de la curiozitatea de a identifica motivele care au stat la baza acestor evoluții, pornind de la premisa că, în general, insigna unei organizații este parte integrantă a tradiției sale, deci nu ar trebui modificată foarte des, vechimea și mesajul său fiind un element de mândrie.

De-a lungul existenței (1949-1989), Organizația Pionierilor din România a folosit consecutiv trei tipuri de embleme, transpuse și în insigne de apartenență purtate de membrii săi. Insignele au fost emise în anii 1949, 1957 și 1966. Prezentarea își propune să analizeze legătura dintre respectivele insigne și evoluțiile politice din țara noastră, în paralel cu simbolistica pe care se dorea ca ele să o transmită copiilor. Legătura strânsă dintre Organizația Pionierilor și situația politică, poate fi urmărită prin evoluția insignei, care a fost marcată de trei evenimente importante. Primul model corespunde perioadei care a urmat instaurării regimului comunist în România, în timpul căreia URSS și Stalin constituiau principalele surse de inspirație. Cel de-al doilea model al insignei corespunde perioadei de destalinizare. Cea de-a treia modificare a survenit în contextul proclamării Republicii Socialiste România și procesului de răcire a relațiilor dintre țara noastră și URSS. Acest model diferă radical de cele anterioare, fiind înlăturat caracterul sovietic. Se remarcă și o relativă depolitizare a insignei prin eliminarea simbolurilor comunismului.

Mergând pe această argumentație, putem considera că insigna Organizației Pionierilor a reprezentat un adevărat barometru al evoluțiilor politice din România și al nivelului relațiilor româno-ruse.

Considerații introductive

Organizația Pionierilor a fost înființată în 1949, ca organizație politică de masă a școlărilor, subordonată Partidului Muncitoresc Român și coordonată direct de Uniunea Tineretului Muncitor. Statutele organizației din perioada Republicii Populare Române prevedeau că organizația urmărea „educarea copiilor pentru a deveni constructori de nădejde ai societății socialiste (...) în spiritul dragostei fierbinți și a devotamentului față de patria noastră – Republica Populară Română și harnicul nostru popor muncitor”.¹³ Pe lângă încurajarea obținerii de rezultate școlare bune, Organizația mai avea și rolul de a organiza timpul liber al pionierilor și de a atrage școlarii spre cercurile pionierești, inițierea de competiții și excursii. O altă sarcină importantă consta în pregătirea pionierilor pentru a deveni membri ai Uniunii Tineretului Muncitor.

Regulamentele și statutele emise după 1966, când Organizația Pionierilor a fost trecută în subordinea nemijlocită a Partidului Comunist Român, au suferit modificări, accentul fiind pus pe pregătirea școlară și patriotică a membrilor, aspectele referitoare la Partidul Comunist Român fiind mai puține. Un argument

¹³Regulamentul Organizației de Pionieri din Republica Populară Română, editat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1959, pg. 4-5.

este și faptul că referirile politice nu mai apar în primele articole ale statutelor, cum se întâmpla în perioada anterioară, ci spre finalul părții introductive. De asemenea sintagma „organizație politică de masă” este înlocuită cu cea de „organizație revoluționară de masă”, principalul său rol fiind de a „contribui alături de școală și familie, la educarea și formarea tinerei generații”¹⁴.

În mod asemănător organizațiilor de masă, dar nu numai, și Organizația Pionierilor a adoptat o emblemă, considerată reprezentativă, transpusă și într-o insignă cu rol de recunoaștere a membrilor organizației. În cazul Organizației Pionierilor situația este ușor atipică, având în vedere că elementul central care atesta calitatea de pionier nu era insigna, ci cravata roșie de pionier. Emblemele adoptate de Organizația Pionierilor de-a lungul timpului pot fi împărțite în două categorii, în funcție de perioada în care au fost utilizate și de modelul folosit. În prima categorie sunt incluse cele două embleme din perioada 1949-1966, iar în cea de-a doua, insigna folosită în timpul Republicii Socialiste România (1966-1989).

1. Insigna Organizației Pionierilor din Republica Populară Română folosită în perioada 1949-1957

Emitent: Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Atelier: Monetăria Statului, IPMS Arad și ateliere locale.

Caracteristici tehnice: insigna are lungimea de 2,3 cm și lățimea de 2 cm, fiind confecționată din alamă cu email cald și oțel cu email cald, cea de-a doua variantă fiind foarte rară. Sistemul de prindere consta într-o agrafă atașată pe revers. Insigna din oțel reprezintă, probabil, o creație locală. Ipoteza este plauzibilă, dacă avem în vedere că în perioada de început insigna a fost emisă în serii mici, iar pentru a suplini dificultățile în aprovizionarea cu insigne, unele organizații din teritoriu este posibil să fi emis insigne prin mijloace proprii.

Descriere: insigna are formă aproximativ ovală. În partea de jos este reprezentată o jumătate de roată dințată, care se continuă pe fiecare parte cu câte un spic de grâu, toate din alamă nepictată, sau oțel la varianta confecționată din acest material. Interiorul insignei este realizat din email cald de culoare roșie și este împărțit orizontal, aproximativ la jumătate, printr-o eșarfă roșie (realizată tot din email cald) pe care este scris cu majuscule „TOT ÎNAINTE”, reprezentând răspunsul la devisa pionierilor din această perioadă „Pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte”. Ulterior, la scurt timp după moartea lui Stalin, devisa este modificată în „În luptă pentru cauza Partidului clasei muncitoare, înainte!”, răspunsul rămânând același¹⁵. Sub eșarfă sunt reprezentate simbolurile comunismului, secera și ciocanul încrucișate (realizate din alamă), iar deasupra eșarfei o flăcără din email roșu cu baza din alamă. Cele trei vârfuri ale flăcării depășesc înălțimea spicelor de grâu. În referirile oficiale, insigna apare sub titulatura de „insigna de pionieri <Tot înainte!>”¹⁶.

Insigna era de inspirație sovietică având în vedere modelul și culorile utilizate, alături de ideea de a marca și răspunsul la devisa pionierilor români „Tot înainte”. Menționăm că devisa pionierilor din URSS era „Gata întodeauna”. Insigna reunea o serie de idealuri comuniste, care se considera că trebuie insufflate elevilor, reprezentate de industrializare și clasa muncitoare (roata dințată); creșterea productivității în agricultură și țărâniea (cele două spice) și comunismul (secera și ciocanul).

Instructorii de pionieri erau constant instruiți ca în activitatea cu pionierii să încerce prin toate mijloacele „să educe copiii în spiritul dragostei față de munca productivă și al dorinței ca după terminarea școlii să învețe meserii ca: lăcătuș, electrician, strungar, sudor, tractorist, miner etc. [...] și să dezvolte în rândul copiilor dragostea față de clasa muncitoare și țărâniea muncitoare”¹⁷. În anul școlar 1955-1956 a fost introdusă prima dată, experimental, practica agricolă pentru pionierii din clasele V-VIII¹⁸, iar organizarea de vizite ale unităților de pionieri la GAZ-uri (gospodării agro-zootehnice) și SMT-uri (stații de mașini și tractoare), concomitent cu încercările de a promova avantajele colectivizării în agricultură, constituiau elemente de bază și cotidiene din viața organizației. Nu este de mirare că numărul pionierilor care după terminarea școlii generale decideau să urmeze cursurile unor școli tehnice de mecanici agricoli și alte

¹⁴Statutul unităților și detașamentelor de pionieri din Republica Socialistă România, Editura Politică, București, 1971, pg. 5.

¹⁵Instructorul de pionieri, an IV, nr. 10, octombrie 1954, p. 7.

¹⁶Instructorul de pionieri, an IV, nr. 10, octombrie 1954, p. 7.

¹⁷Lucrările celei de-a III-a consfătuiri pe țară a instructorilor de pionieri frunțași (9-13 februarie 1957), editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1957, pg. 36.

¹⁸Lucrările celei de-a III-a consfătuiri pe țară a instructorilor de pionieri frunțași (9-13 februarie 1957), editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1957, pg. 17.

specializări conexe reprezenta un motiv de mândrie pentru instructori.¹⁹ Aceștia țineau chiar și evidența pionierilor care declarau că intenționează să urmeze astfel de meserii (ex. tractoriști).²⁰

Reunirea simbolurilor respective pe insigna Organizației Pionierilor din Republica Populară Română reprezenta o enumerare a idealurilor spre care trebuiau să tindă pionierii și care aveau rolul să le călăuzească pașii în pregătirea școlară și mai târziu în viață.

Asemănarea cu insigna folosită de organizația pionierilor „V. I. Lenin” din URSS (fig. 2) era un efect al influenței puternice exercitată de acest stat asupra Republicii Populare Române în toate domeniile și un îndemn de a urma îndeaproape exemplul pionierilor sovietici. Legătura strânsă care se dorea să existe între organizațiile de pionieri din Republica Populară Română și URSS erau explicit stipulate în regulamentele și statutele Organizației Pionierilor din Republica Populară Română. Inițial în „Proiectul de Regulament al Organizației Comuniste a pionierilor Republica Populară Română”, aprobat de Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitoresc, era stipulat faptul că „în îndrumarea activității pionierești, UTM se călăuzește după vasta și îndelunga experiență a Comsomolului Leninist-Stalinist desfășurată în rândurile Organizației de pionieri V.I. Lenin (din URSS)”²¹ Ulterior, prin regulamentele ulterioare, textul este ușor atenuat, prevăzând că „Organizația pionierilor educă școlarii în spiritul prieteniei și frăției cu pionierii Uniunii Sovietice și ai celorlalte țări prietene patriei noastre [...]”²² și faptul că „întreaga activitate a organizației pionierilor din Republica Populară Română ține seama [...] și se călăuzește permanent în munca sa de bogata experiență a organizației pionierilor I.V. Lenin din Uniunea Sovietică”²³. Aceste prevederi au fost păstrate până în 1966, când au fost operate unele modificări.

De asemenea, proiectul inițial de statut prevedea că „pionierii salută la intonarea imnului de stat al R.P.R., U.R.S.S., Internaționalei și imnurilor de stat ale țărilor de democrație populară”²⁴. Deși ulterior se revine și se precizează că salutul trebuia executat doar la intonarea imnului României și a Internaționalei, varianta inițială are un caracter clar prorus, URSS fiind singurul stat enumerat distinct alături de România.

2. Insigna Organizației Pionierilor din Republica Populară România folosită în perioada 1957-1966

Emitent: Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

Atelier: Monetăria Statului și IPMS Arad.

Caracteristici tehnice: insigna există în două variante cu model identic, dar diferențiate prin dimensiune: varianta mare are lungimea de 2,5 cm și lățimea de 2,15 cm, iar cea mică (fig. 3) lungimea de 2,4 cm și lățimea de 2 cm. Ambele sunt confecționate din alamă cu email cald. Sistemul de prindere consta într-o agrafă atașată pe revers.

Descriere: insigna este similară celei folosite în perioada anterioară, singura modificare constând în înlocuirea textului „TOT ÎNAINTE” cu „SINT GATA ÎNTOTDEAUNA”, care reprezenta răspunsul la noua deviză a pionierilor „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român fii gata”²⁵. În mod ironic, noua deviză era asemănătoare cu cea folosită de organizația cercetașilor români în intervalul 1915-1936 „Gata oricând”. La varianta mare a insignei literele, alături de seceră și ciocan sunt, și ele, mai masive.

Insigna a fost adoptată în cadrul procesului de destalinizare a țării și modificării statutului Organizației Pionierilor din Republica Populară Română în mod corespunzător. Noua deviză marca o abordare mai națională, dar cu pronunțat accent politic dar, chiar și în aceste condiții putem considera că noua abordare reprezenta un progres real, deviza anterioară îndemnând pionierii să lupte „pentru cauza lui Lenin și

¹⁹Lucrările celei de-a III-a consfături pe țară a instructorilor de pionieri frunțași (9-13 februarie 1957), editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1957, pg. 27.

²⁰Lucrările celei de-a III-a consfături pe țară a instructorilor de pionieri frunțași (9-13 februarie 1957), editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1957, pg. 28.

²¹Instructorul de pionieri, an IV, nr. 10, octombrie 1954, p. 6.

²²Regulamentul Organizației de Pionieri din Republica Populară Română, editat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1959, pg. 5 și Regulamentul Organizației de Pionieri din Republica Populară Română, editat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1964, pg. 5.

²³Regulamentul Organizației de Pionieri din Republica Populară Română, editat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1959, pg. 7 și Regulamentul Organizației de Pionieri din Republica Populară Română, editat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1964, pg. 7.

²⁴Instructorul de pionieri, an IV, nr. 10, octombrie 1954, p. 7.

²⁵Regulamentul Organizației de Pionieri din Republica Populară Română, București, 1959, pg. 12.

Stalin”, o noțiune care nu avea nimic în comun cu valorile naționale, dar reflecta puternica influență sovietică și cultul personalității lui Stalin.

Schimbarea emblemei a fost făcută în intervalul iulie 1957 – noiembrie 1957. La această concluzie s-a ajuns prin studierea emblemei Organizației Pionierilor folosită pe materialele de propagandă, în special reviste și alte publicații destinate pionierilor și instructorilor de pionieri.

3. Insigna Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România folosită în perioada 1966-1989

Emitent: Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Atelier: Monetăria Statului și întreprinderea „Arădeanca”.

Descriere: insigna are formă aproximativ ovală (fig. 4). În partea de jos este reprezentată o jumătate de roată dințată, care se continuă pe fiecare parte cu câte un spic de grâu, realizate din alamă, sau aluminiu, în funcție de variantă. Din punct de vedere al tehnicii folosite, insigna apare în numeroase variante: email cald, vopsire și plastifiere cu rășină sau doar vopsire. În cazul variantei din aluminiu, acesta poate fi vopsit auriu, sau lăsat ca atare. Insignele din aluminiu apar mai ales după 1985, când din cauza dificultăților economice, pe linie de partid a fost emisă o directivă de economisire a metalelor feroase.

Insignele din alamă apar în două variante de dimensiune (2,55x2,05 cm și 2,2x1,8 cm), iar cele din aluminiu au 2,25x1,8 cm. Este posibil ca varianta mai mare să fi fost concepută pentru a fi purtată pe piept, iar cea mică pe bască, dar, cu timpul, această diferențiere nu a mai fost luată în considerare, insignele fiind folosite aleator. O altă posibilitate este ca varianta mică să fi apărut din dorința de a economisi metalul. Trebuie luat în considerare că numeroase insigne emise de Organizația Pionierilor au trecut printr-un proces similar de reducere a dimensiunilor (ex. *Meritul pionieresc*, *Patrula școlară de circulație*, *Pionier de frunte etc.*)²⁶. Un indiciu în sprijinul ipotezei formulate ar putea fi faptul că varianta mică a insignei apare doar plastifiată, nu și cu email cald, situație care sugerează că este mai recentă.

În spațiul din interiorul roții dințate apare steagul Republicii Socialiste România (albastru stânga, galben la mijloc și roșu în dreapta) cu stema marcată în mijlocul culorii galbene. Deasupra steagului este desenată o carte albă deschisă, deasupra căreia pornește o flacără roșie cu baza aurie, cele trei vârfuri ale flăcării depășind înălțimea spicelor de grâu. Spațiul dintre flacără și spice este alb.

Noua versiune a insignei a fost adoptată după plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din aprilie 1966, pe durata căreia s-a stabilit ca Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România să fie condusă nemijlocit de partid, adică prin eliminarea Uniunii Tineretului Comunist ca element intermediar. După acest moment, art. 53 din statutul Partidului Comunist Român preciza că partidul conduce nemijlocit Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România, dar încredința „sarcina îndrumării unităților și detașamentelor de pionieri cadrelor didactice, în calitate de comandanți-instructori”²⁷.

Inaugurarea sa a avut loc pe 11 noiembrie 1966, la Palatul Marii Adunări Naționale din București, când primele exemplare au fost acordate, în cadru festiv, conducerii Partidului Comunist Român, în frunte cu Nicolae Ceaușescu²⁸. Aspectul insignei reprezintă o schimbare semnificativă față de cele două modele anterioare de inspirație sovietică. Totuși, o serie de elemente au fost păstrate (flacăra, roata dințată, spicele de grâu și forma insignei), dar într-o formă modificată. Noua formă a insignei dorea să sugereze atât continuitatea, cât și trecerea într-o nouă etapă. Un alt aspect care se remarcă la o analiză comparativă această insignă are un aspect mai vesel ca urmare a folosirii mai multor culori, variantele anterioare fiind mai sobre, în realizarea lor fiind folosite doar culorile alb și roșu.

Și această insignă reunea idealurile comuniste:

- roata dințată reprezenta industria și prin extensie persoanele angrenate în această ramură de activitate. Incluziunea sa era un imbold adresat pionierilor ca în viitor să se orienteze spre acest domeniu,

²⁶ Tabără Radu, *Principalele distincții oferite de Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România*, în *Studia Universitatis Cibiniensis, Series Historica*, VIII, 2011, pg. 102.

²⁷ Statutul PCR, art. 53.

²⁸ Scânteia, anul XXXVI, nr. 7060 din 12 noiembrie 1966. Consfătuirea de constituire a Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

deosebit de apreciat și bine-văzut în perioada comunistă, indiferent dacă ajungeau acolo ca muncitori sau ingineri;

- spicele simbolizau agricultura și țăranii, un alt domeniu de activitate important, cu care pionierii luau contact în perioada practicii obligatorii în agricultură, pe durata căreia erau trimiși să ajute la diverse munci agricole;

- cartea deschisă reprezenta școala, dorința de a învăța și faptul că organizația pionierilor era destinată școlărilor, iar într-o abordare extinsă intelectualii;

- flacăra este posibil să reprezinte o îmbinare între „făclia cunoașterii”, ca simbol al instituției școlare și flacăra comunistă.

Apariția steagului Republicii Socialiste România pe insignă, în locul rezervat anterior simbolurilor comunismului - secera și ciocanul încrucișate - a reprezentat o declarație puternică în sensul imprimării unui caracter național mult mai pronunțat organizației. Pe noua insignă nu mai apare niciun text, spre deosebire de o mare parte a insinelor folosite de organizațiile pionierilor din statele socialiste pe care apărea scrisă deviza pionierilor din țara respectivă (de obicei „Tot înainte” sau „Sunt gata”), sau numele persoanei care patrona organizația din țara respectivă (ex. José Martí, în cazul organizației din Cuba). Menționăm că deviza pionierilor folosită în perioada 1966-1989 era „Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului – înainte!”, iar răspunsul la ea „Tot înainte”.²⁹ Deși se constată o revenire la deviza inițială, folosită în intervalul 1949-1957, referirile sunt clar diferite (România, poporul român și Partidul Comunist Român, adică elemente naționale) comparativ cu cele anterioare (cauza lui Lenin și Stalin, care reprezentau o trimitere la elemente și factori externi).

După 1966 sunt eliminate prevederile explicite referitoare la colaborarea strânsă cu pionierii sovietici și faptul că organizația pionierilor din URSS trebuia să constituie un model demn de urmat. Locul lor este luat de unele cu un caracter mai general referitoare la „educarea școlărilor în spiritul internaționalismului socialist, al prieteniei cu copiii din țările socialiste sub semnul păcii și prieteniei între popoare”. De asemenea, organizației îi sunt trasate sarcini de stimulare a dialogului interetnic, în interiorul Republicii Socialiste România, „contribuie la întărirea prieteniei și frăției dintre copiii români și cei din rândul naționalităților conlocuitoare”³⁰ (ulterior sunt enumerate distinct minoritatea maghiară și cea germană).³¹

Criterii de acordare

Conform statutelor și regulamentelor Organizației Pionierilor, insigna era purtată de toți membrii organizației. Aceasta le era acordată în cadrul ceremonialului prin care deveneau pionieri.³² Cele două insigne folosite în intervalul 1949-1966 nu au fost foarte larg răspândite în rândul pionierilor, aspect care reiese destul de evident din studierea materialului fotografic din perioada respectivă în care apar pionieri și din discuțiile purtate cu persoane care au fost membre ale Organizației Pionierilor în intervalul respectiv. Deficiențele în aprovizionarea elevilor cu articole pionierești au fost recunoscute și de conducerea organizației care, în directivele sale, recomanda adoptarea unor măsuri mai energice pentru ca toți pionierii să aibă uniforma completă. În această perioadă au existat cazuri când instructorii de pionieri au anunțat că nu mai pot primi noi școlari în organizație din cauza lipsei cravatei.³³ În cadrul ceremoniei de creare a primelor detașamente pionierești din România (29 aprilie 1949, București), copiilor le-au fost înmânate doar cravate roșii, nu și insigne.³⁴

Situația s-a îmbunătățit considerabil după 1970, când Monetăria Statului a început să emită tiraje mai mari. Insigna era acordată în cadrul ceremonialului de primire în organizație, însă ea trebuia achiziționată individual de fiecare viitor pionier. Anterior ceremonialului insigna era predată comandantului unității de pionieri care conducea festivitatea (de cele mai multe ori reprezentat de învățătorul care preda la clasa respectivă), fiindu-le ulterior returnată alături de cravată.

Modalitate de purtare: toate insignele, indiferent de perioadă, erau purtate pe partea stângă a pieptului³⁵, în mod normal central, deasupra buzunarului.

²⁹Ghidul pionierului, editat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, București, 1985, pg. 37.

³⁰Statutul unităților și detașamentelor de pionieri din Republica Socialistă România, Editura Politică, București, 1971, pg. 7-8.

³¹Statutul Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, Editura Politică, București, 1975, pg. 7. Prevederile sunt menținute și în edițiile următoare (1980 și 1985).

³²Regulamentul 1959, pg. 11, Statutul 1971, pg. 11.

³³Lucrările celei de-a III-a consfățiri pe țară a instructorilor de pionieri fruntași (9-13 februarie 1957), editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, București, 1957, pg. 37.

³⁴Arhivele Naționale Române, fond Comitetul Central al Partidului Comunist Român, secția organizatorică, dosar 83/1949.

³⁵Regulamentul 1959, pg. 11.

Singurul loc în care este precizat clar modul de purtare al insinelor este Regulamentul de aplicare al Hotărârii nr. 820 privind uniforma pentru comandanții de pionieri și pentru activiștii Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, în care se precizează că „însemnele și distincțiile primite se poartă în partea stângă a uniformei, la mijlocul și deasupra buzunarului”³⁶.

Totuși, nu ne putem pronunța dacă prevederile menționate ar fi trebuit aplicate și pionierilor, teoretic el fiind destinat doar cadrelor care lucrau cu pionierii nu și acestora explicit. Materialul fotografic în care sunt reprezentate pionierii arată că cea mai mare parte a copiilor purta insigna pe partea stângă a pieptului, însă neuniform, în funcție de propriile gusturi, sau după cum li se părea potrivit. Pentru a accentua ideea lipsei de uniformitate în domeniu, menționăm că au fost identificate și cazuri în care insigna era purtată pe partea dreaptă a pieptului.

Concluzii

Toate cele trei variante de insigne folosite de Organizația Pionierilor de-a lungul timpului au urmărit să redea, prin modelul adoptat, atât idealurile care trebuiau insuflate pionierilor, cât și unele realități și evoluții politice. Legătura strânsă dintre Organizația Pionierilor și situația politică, poate fi urmărită prin evoluția insignei, care a fost marcată de trei evenimente importante. Prima fază corespunde perioadei care a urmat instaurării regimului comunist în România, în timpul căreia URSS și Stalin constituiau principalele surse de inspirație, promovate și urmate. Situația este evidențiată de aspectul tipic comunist al insignei, în modelul său fiind incluse și simbolurile comuniste, secera și ciocanul încrucișat, în detrimentul unor însemne școlare, deși Organizația Pionierilor se adresa elevilor din ciclul primar și gimnazial. Cel de-al doilea model corespunde perioadei de destalinizare, deși, la o primă privire insigna nu a suferit modificări importante, fiind schimbat doar textul, la o analiză mai atentă reiese că schimbarea este una majoră.

Înscrierea răspunsului la deviză pe insigna purtată zilnic de pionieri avea un scop propagandistic, considerându-se că în acest mod ideile politice care stăteau în spatele Organizației Pionierilor erau mereu în atenția copiilor, facilitând procesul de îndoctrinare politico-ideologică.

Ultima insignă, adoptată de Organizația Pionierilor în 1966 s-a înscris în procesul de răcire al relațiilor dintre România și URSS și imprimării unui caracter național mult mai pronunțat. Se constată o anumită depolitizare a insignei prin eliminarea simbolurilor comunismului și înlocuirea lor cu o carte deschisă, pentru a evidenția că membrii organizației erau școlari iar principala sarcină a Organizației Pionierilor era de a-i sprijini în cursul evoluției școlare. O altă modificare importantă a fost includerea drapelului național, situație care poate fi interpretată ca o declarație în sensul că organizația urmărea interesele naționale și își urma propriul curs, fără a mai fi influențată din exterior (în speță de modelul sovietic). Procesul de afirmare a ideii naționale a fost întărit în 1972, când pe cravata de pionier a fost adăugată și o bandă tricoloră.

Bibliografie

Carnetul comandantului instructor, editat de Casa de Economii și Consemnațiuni a Republicii Socialiste România și Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Întreprinderea poligrafică „Bucureștii Noi”, București, 1983;

Conținutul și metoda activităților cu șoimii patriei și pionierii – manual pentru licee pedagogice, Editura Didactică și Pedagogică (tipărit la Întreprinderea Poligrafică Craiova), 1984;

Ghidul pionierului, editat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, București, 1985;

³⁶ Hotărârea nr. 820 privind uniforma pentru comandanții de pionieri și pentru activiștii Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, publicată în *Buletinul Oficial* nr. 116 din 1 octombrie 1970, Regulamentul de aplicare, cap. I, pct. 5.

INSIGNE REALIZATE LA BOTOȘANI

Dumitru Pușcașu
Petroșani

Așa cum am promis în numărul 9 al Jurnalului, continuăm cu prezentarea insinelor de tip TD realizate de către colecționarul Stelian Brânzei din Botoșani, care prin propriile puteri a mai îmbogățit colecțiile multora dintre noi, cu mai multe piese.

La Botoșani, încă din 1992, anual în data de 15 ianuarie are loc decernarea Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu”, cu această ocazie colecționarul botoșănean a realizat la fiecare ediție o insignă ce ne prezintă laureatul premiului din acel an într-un număr de 50 de bucăți.

Piesele realizate se opresc la anul 2008, urmând ca în viitorul apropiat seria să fi adusă la zi.

În continuare vom prezenta aceste piese indicând anul apariției și menționând numele laureatului.

Nr. crt.	Laureatul	Ediția numărul	Data desfășurării
	Mihai Ursachi	I	15 ianuarie 1992
	Gelu Naum	II	15 ianuarie 1993
	Cezar Baltag	III	15 ianuarie 1994
	Petre Stoica	IV	15 ianuarie 1995
	Ileana Mălăncioiu	V	15 ianuarie 1996
	Ana Blandiana	VI	15 ianuarie 1997
	Ștefan Aug. Doinaș	VII	15 ianuarie 1998
	Mircea Ivănescu	VIII	15 ianuarie 1999
	Cezar Ivănescu	IX	15 ianuarie 2000
	Constanța Buzea	X	15 ianuarie 2001
	Emil Brumaru	XI	15 ianuarie 2002
	Ilie Constantin	XII	15 ianuarie 2003
	Angela Marinescu	XII	15 ianuarie 2004
	Șerban Foarță	XIV	15 ianuarie 2005
	Gabriela Melinescu	XV	15 ianuarie 2006
	Adrian Popescu	XVI	15 ianuarie 2007
	Mircea Dinescu	XVII	15 ianuarie 2008

Ediția I

Ediția a II-a Ediția a III-a Ediția a IV-a Ediția a V-a

Ediția a VI-a

Ediția a VII-a Ediția a VIII-a Ediția a IX-a Ediția a X-a

Ediția a XI-a

Ediția a XII-a

Ediția a XIII-a

Ediția a XIV-a

www.acito.ro

Ediția a XV-a

Ediția a XVI-a

Ediția a XVII-a

În anul 2009 printre alte piese colecționarul Stelian Brânzei a realizat și insigna celui de al III-lea Târg al Colecționarilor 13-14 iunie 2009, într-un tiraj de 150 de exemplare.

Anul 2010 se dovedește a fi un an bogat în realizări pentru împătimitul colecționar botoșănean care realizează cu ocazia împlinirii a 160 de ani de la nașterea poetului național Mihai Eminescu patru seturi (cu cele patru portrete cunoscute ale poetului) de 53 de insigne de tip TD, câte una pentru fiecare reședință de municipiu sau județ. Fiecare set mai cuprinde câte patru insigne cu numele orașelor din străinătate pe unde a trecut Mihai Eminescu, fiind realizate un număr de 35 de astfel de seturi. Mai jos prezentăm câte o insignă din fiecare tip ce compune acest set.

www.aciro.ro

conducerea teatrului sau a Bibliotecii „Mihai Eminescu”) cât și din partea publicului larg au avut un caracter laudativ. Cu această ocazie au semnat în cartea de onoare a colecționarului botoșănean 97 de personalități culturale, politice sau militare.

Acest moment cultural a rămas în memoria metalului prin insigna de tip TD (foto1) realizată de Stelian Brânzei într-un tiraj de 150 de exemplare care au fost dăruite colecționarilor și vizitatorilor.

Tot sub egida Zilei Culturii Naționale în data de 22 ianuarie 2011, același colecționar a organizat o expoziție cu aceeași tematică dar de această dată la Palatul Copiilor reușind să ilustreze în mod strălucit evenimentul marcat de schimbul cultural dintre Palatul Copiilor din Botoșani și Palatul copiilor din Vaslui. Expoziția vizitată de peste 150 de persoane s-a dovedit a fi un real succes.

Foto 1

Memorialul Ipotești - Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu” în colaborare cu Fundația „Ștefan Luchian”, Liceul de Artă „Ștefan Luchian” și Școala Generală nr.6 „Grigora Antipa”, toate din Botoșani, a organizat vineri, 28 ianuarie 2011, la Casa „Ciomac Cantemir” a doua parte a activității culturale „Eminescu, Luchian - evocări”.

La ora 10³⁰ a avut loc festivitatea de depunere de coroane de flori la statuia lui Ștefan Luchian.

Programul manifestărilor a cuprins evocări și studii despre opera artistului plastic, dar și câteva momente artistice prezentate de elevii implicați în proiect cărora li s-au alăturat artiști profesioniști.

Cu această ocazie colecționarul Stelian Brinzei a realizat (pe propria cheltuială) un număr de patru insigne de tip TD, într-un tiraj de 50 bucăți pentru fiecare tip. Cele patru insigne sunt prezentate mai jos.

Manifestările dedicate evenimentului mai sus prezentat s-au încheiat cu vernisajul expoziției Concursului Național de Pictură „Ștefan Luchian” și premierea laureaților acestuia.

Nici alte evenimente culturale ce au avut loc pe parcursul anului 2011 nu au fost omise de către colegul nostru care a realizat o serie de insigne dedicate lor. În continuare vom prezenta câteva dintre acestea specificând doar ocazia cu care au fost lansate și tirajul lor.

- 1) Insignă realizată ocazia decernării Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu”- 2010 într-un tiraj de 30 buc.
- 2) Insignă realizată în cadrul Zilelor „Mihai Eminescu” Pomi Lucaefărul... ediția a XXX-a iunie 2011, tiraj 75 buc.
- 3) Insignă realizată în cadrul Zilelor „Mihai Eminescu” ediția a XXXXII-a iunie 2011, tiraj 50 buc.
- 4) Simpozionul Național „Eminescu” Carte – Cultură - Civilizație ediția a XIII-a iunie 2011, tiraj 50 buc.
- 5) Zilele Teatrului „Mihai Eminescu” ediția a VI-a septembrie 2011, tiraj 30 buc.

1

2

3

4

5

În anul 2012 au fost realizate de către Stelian Brânzei, următoarele insigne:

www.aciro.ro

- 1) Insignă realizată cu ocazia decernării Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” - 2011 într-un tiraj de 30 buc.
- 2) Zilele Naționale ale Culturii, 13-15 ianuarie 2012, Zilele „Eminescu” la Bălți, tiraj 30 buc.
- 3) Ziua Națională a Culturii, 13-15 ianuarie 2012, Zilele „Eminescu” la Soroca, tiraj 30 buc.
- 4) Zilele Naționale ale Culturii, Zilele „Eminescu” la Botoșani, 13-15 ianuarie 2012, tiraj 30 buc.
- 5) Zilele „Mihai Eminescu” Botoșani - Ipotești 15 ianuarie 2012, tiraj 30 buc.
- 6) Zilele „Mihai Eminescu” Botoșani - Ipotești 15 iunie 2012, tiraj 30 buc.
- 7) Simpozionul Național „Eminescu” Carte – Cultură - Civilizație ediția a XV-a iunie 2012, tiraj 30 buc.
- 8) Zilelor „Mihai Eminescu” Porni Luceafărul... ediția a XXXI-a iunie 2012, tiraj 30 buc.
- 9) Zilele Teatrului „Mihai Eminescu” ediția a VII-a septembrie 2012, tiraj 30buc.
- 10) Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu” – 130 ani de lectură publică.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

CONGRESSELE NUMISMATICE INTERBELICEAU FOST NAȚIONALE SAU INTERNAȚIONALE ?

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

Preluarea în 1933 a conducerii S.N.R. de către Constantin Moisil a marcat începutul unei perioade deosebit de fertile și consacrarea deplină a științei numismatice din România.

Noua etapă în activitatea societății va fi profund influențată de organizarea între anii 1933-1937 a cinci congrese de arheologie și numismatică, acestea desfășurându-se în orașele: București, Craiova, Cernăuți, Cluj și Iași.

Participarea precum și lucrările prezentate au fost pe măsura evenimentului. S-au întâlnit aici reprezentanți străluciți ai numismaticii autohtone precum C.Daicovicu, Nicolaescu-Ploșor, E. Beker, Dinu Rosetti, C. Giurăscu cu colegii Moșmov (Bulgaria) sau Babela (Franța).

Manifestările deosebit de importante în viața societății au reprezentat primele forme autentice de afirmare a științei numismatice. Spre părerea de rău a tuturor, precipitarea evenimentelor politice care au condus la declanșarea celei de-a doua conflagrații mondiale au curmat organizarea în continuare a congreselor numismatice.

Evenimentele amintite au fost însoțite de numeroase materiale promoționale precum afișe, medalii, insigne și diverse înscrisuri.

Insignele care au mediatizat și însoțit congresele numismatice au fost puse în circulație în perioada 1933-1938. Spre regretul nostru acum cunoaștem puține elemente despre piesele bătute în urmă cu opt decenii. Cu excepția a două insigne, la ora actuală nu știm cine le-a creat sau câte exemplare au fost bătute.

Consultând specialiștii în domeniu, patru dintre insigne au fost realizate cu precizie de 90% la Monetărie. Piesa din 1934 (Craiova) a fost realizată la Firma bucureșteană „Reclama Cerbu”, specializată în proiectarea și producerea de materiale promoționale, al cărei proprietar era Nacu Cerbu.

Insignele au fost realizate din tablă de tombac având grosimea de 0,5 mm, prin ambutisare sau presare „cu contră”.

La patru piese înscrisul apare în relief, excepție făcând insigna din 1935 (Cernăuți) unde întâlnim un înscris inclus.

Prima insișnă, cea care a mediatizat Congresul de la București în 1933, nu are înscrisă localitatea unde a avut loc evenimentul pe restul de patru este marcat anul și localitatea unde s-a desfășurat congresul.

La toate piesele sistemul de prindere este unitar, adică cel cu broșă (ac închis). La patru dintre ele acul broșei este prins direct de insișnă prin cositorire, existând bineînțeles o excepție – la insigna de la Craiova (1934), unde acul broșei este prins de insișnă cu o plăcuță ovală care poartă pe ea inscripția „GRAVURA BUCUREȘTI”.

Ca formă, trei dintre insigne sunt rotunde, una este dreptunghiulară pe verticală (Craiova 1934), iar una are formă de scut (Iași 1937).

Este interesant de trecut în revistă înscrisul de pe fiecare insișnă, deoarece diferă de la piesă la piesă:

- 1) Congresul și expoziția Societății Numismatice Române 1933;
- 2) Congresul și expoziția de arheologie și numismatică Craiova 1934;
- 3) Al III-lea Congres și expoziție de arheologie și numismatică Cernăuți 1935;
- 4) Al IV-lea Congres numismatic și arheologic Cluj 1936, respectiv sub scena centrală apare înscrisul „Dacia Felix”;
- 5) Al V-lea Congres numismatic și arheologic Iași 1937.

Niciuna dintre cele cinci piese nu are înscris dacă congresul este național sau internațional.

- Primul Congres al S.N.R. și expoziția care a însoțit manifestările s-au desfășurat la București între 19-22 octombrie 1933. Prin grija S.N.R. mai exact a academicianului C. S. Nicolaescu - Ploșor, care a fost organizatorul principal al Congresului de la București și un an mai târziu al celui de la Craiova,

au fost emise plachete, medalii și insigne. Toate acestea au fost modelate de sculptorul Emil Becker.

Insigna având un diametru de 30 mm, are în poziție centrală efigia zeiței Roma sau Minerva cu privirea îndreptată spre stânga, capul fiind acoperit cu un coif înaripat.

Zeița poartă în mâna dreaptă o făclie aprinsă – binecunoscutul simbol al științei. În mâna stângă are un scut rotund ornate pe margine cu un motiv floral circular.

Insigna precum și restul materialelor promoționale sunt deosebit de importante deoarece, după trei decenii, sigla S.N.R. realizată de sculptorul Carol Storck este înlocuită cu un nou model conceput de către Emil Becker, care va dăinui ca siglă oficială a S.N.R. până în 1959 când, la rândul ei, va fi înlocuită de efigia modelată de Haralambie Ionescu.

- Următorul congres își desfășoară lucrările în zilele de 28-30 septembrie 1934 la Craiova. Comunicările prezentate în cadrul congresului s-au axat în egală măsură pe arheologie și numismatică privind zona Olteniei.

Din corespondența academicianului Nicolaescu-Plopșor – unul dintre organizatorii manifestării – avută cu Nacu Cerbu, proprietarul Firmei bucureștene „Reclama Cerbu”, unde se puteau confecționa toate tipurile de materiale promoționale, insigna urma să fie rotundă, în centru având emblema S.N.R. S-a renunțat la această formă deoarece legenda era prea lungă și nu încăpea lizibil în spațiul marginal. S-a ajuns astfel la forma dreptunghiulară cu axa mare orientată vertical.

În altă scrisoare academicianul Nicolaescu-Plopșor cere Firmei „Reclama Cerbu” să apară pe insignă „fie stema Craiovei cu SF. Dumitru călare, fie cea a Olteniei, cu un pod peste Dunăre și un leu”. S-a optat în final pentru cea de-a doua variantă. Insigna finală este dreptunghiulară și are dimensiunile 32/20 mm.

Câmpul insignei este încadrat de o margine din perle ușor aplatizate având diametrul de aproximativ 1 mm. Aceste margini perlate se vor regăsi peste ani la toate insignele simpoziunilor de numismatică.

Podul din centrul insignei amintește de cel construit de Apolodor din Damasc la Turnu-Severin, iar leul a fost introdus în stema doljeană de către Comisia Consultativă de Heraldică încă din 1922.

Academicianul Nicolaescu-Plopșor afirmă că cele două elemente heraldice – leul și podul – reunesc simbolic orașul desfășurării congresului – Craiova – respectiv locul unde s-au desfășurat masa festivă și o excursie pe Dunăre – Turnu-Severin.

- În anul 1935 are loc cel de-al III-lea Congres de la Cernăuți.

Insigna este rotundă și are un diametru de 30 mm. În scutul central apare, cum era și normal, un cap de zimbri care are între coarne o stea în cinci colțuri. În partea dreaptă se poate observa o semilună, iar în stânga o rozetă.

La ora actuală insigna este rarisimă, regăsindu-se doar în câteva colecții.

- În anul 1936 se desfășoară cel de-al IV-lea Congres la Cluj.

Insigna este rotundă și are un diametru de 27 mm. Desenul central este foarte interesant și complex: Dacia este reprezentată printr-o femeie care stă pe o stâncă. În mâna dreaptă ține un copil, iar în mâna stângă o acvilă; stindardul legiunilor romane. Foarte plauzibil să fie o aluzie la Legiunea a V-a Macedonica, care a staționat în zona Turda; foarte aproape de Cluj.

Alături, tot pe stâncă, stă un copil care ține în mână un ciorchine de struguri. Sub acest ansamblu apare legenda „Dacia Felix”.

- În anul 1937 are loc la Iași cel de al V-lea Congres Numismatic și Arheologic.

Insigna are formă de scut, având dimensiunile 32/31 mm.

Scutul central este împărțit în două pe orizontală: în partea de sus este reprezentat un cal neînșeuat în plin galop, iar în partea de jos Stema Moldovei

– capul de zimbbru, care are între coarne o stea cu cinci colțuri. În partea dreaptă se află o semilună și în stânga o rozetă.

Despre ultimele trei piese până în prezent nu s-a găsit niciun element de referință precum tirajul sau proiectantul piesei.

Ca observație: singura piesă care are imprimată pe ea emblema S.N.R. este cea a Congresului de la București, în rest existând diverse elemente grafice care nu au legătură cu numismatica.

A fost pusă cu legitim interes de-a lungul timpului întrebarea: Congresele au fost sau nu internaționale?

Privind cu atenție cele cinci insigne se poate trage o singură concluzie – Congresele au avut un caracter pur național, chiar dacă, în unele cazuri a existat și o participare internațională foarte valoroasă!

Poate viitorul ne va rezerva plăcuta surpriză ca să aflăm mai mult despre piesele în cauză.

INSIGNA - „130 DE ANI DE LECTURĂ PUBLICĂ LA BOTOȘANI”

Mihai C.V. Cornaci
Botoșani

În numărul 10 al Jurnalului Insignografic a fost publicat articolul „INSIGNELE BIBLIOTECII JUDEȚENE „MIHAI EMINESCU” DIN BOTOȘANI” – ce a făcut referire la toate insignele oficiale editate în numele longevivei instituții.

În preajma datei de 15 iunie 2012, instituția a editat o nouă insignă ce vine să dimensioneze în timp, faptul că biblioteca a fost și a rămas un reper important în tradiția culturală și spirituală a urbei.

Central pe fața de expunere, insigna, redă macheta sediului central al instituției îmbrățișată simetric de două ramuri cu frunze de laur și vegheată de un LUCEAFĂR în ascensiune.

Sub machetă sunt trecuți milesimii ce dau dimensiunea timpului (1882-2012), iar pe sectorul circular marginal este dispusă legenda :

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ MIHAI EMINESCU” * BOTOȘANI *

Tirajul de 200 exemplare a fost realizat de firma orădeană „ACCESORII PROD” după macheta concepută de doamna prof. Cornelia Viziteu și d-l bibliotecar Costel Dorin Grigoruță.

Această nouă realizare policromă, în email, are diametrul de 25 mm, iar pe spate acul de prindere este dispus central cu siguranță detașabilă și un mic ac antirotire.

Deși data fixă a împlinirii celor 130 de ani este 14.XI.2012, instituția sărbătorește aniversarea pe parcursul întregului an 2012. Așa se explică de ce tirajul a fost distribuit cu ocazia unor manifestări mai deosebite din programul cultural și profesional după cum urmează:

- Expozanților la expoziția „Eminesciana” 15.06.2012 – organizată de cabinetul de numismatică și filatelie al instituției.
- Participanților la Simpozionul Național „EMINESCU = CARTE – CULTURĂ – CIVILIZAȚIE” ediția 2012.
- Bibliotecarilor;
- Voluntarilor participanți la programul „BIBLIO – VACANȚA” organizat de bibliotecă pentru perioada iulie – august 2012.

Editarea insignei vine să întărească sentimentul de prețuire din partea slujitorilor bibliotecii față de opera creatorilor din domeniu, cât și față de instituția ce pune în mod organizat la dispoziția utilizatorilor, multitudinea și diversitatea unităților de bibliotecă.

UN VOLUM AȘTEPTAT „COLECȚII ȘI COLECȚIONARI ÎNTRU EMINESCU”

Mihai C.V. Cornaci
Botoșani

În cadrul manifestărilor pe plan național dedicate comemorării poetului Mihai Eminescu la Botoșani în data de 16 iunie 2012 a avut loc a XI-a ediție a premiilor „Teiul de aur” și „Teiul de argint” pentru literatură, arte vizuale, colecții și colecționari ale editurii GEEA din Botoșani.

Dacă la a X-a ediție a premiilor a fost editată Antologia Laureatilor Premiilor Eminescu pentru literatură, arte vizuale, colecții și colecționari ale editurii GEEA – Botoșani (2002 – 2011), realizată și semnată de Elena Condeci, la ediția din 2012, autoarea lansează alături de alte cinci volume, lucrarea „COLECȚII ȘI COLECȚIONARI ÎNTRU EMINESCU”.

Colecții și colecționari întru Eminescu

Coperta I

ISBN: 978-606-8142-27-2

Coperta IV

Lucrarea de format A₄, finalizată într-o excelentă realizare tehnică, prezintă pe traseul celor 230 de pagini policrome, 55 de persoane care prin activitatea, pasiunea și preocupările lor specifice aduc un omagiu celui a cărui operă constituie un punct de referință pentru spiritualitatea universală.

Pe coperta I este prezentată, broșa din aur cu efigia lui Mihai Eminescu, lucrare semnată de artistul Abraham Ludovic Zoltan din Arad (vezi nota 1), iar pe coperta IV-a este prezentată prima medalie (avers – revers) (nota 2) dedicată ZILEI CULTURII NAȚIONALE – editura GEEA din Botoșani.

În conținutul lucrării sunt prezentați doar o parte din colecționarii seniori care-și prezintă o parte a pieselor din propriile colecții, însoțite de unele opinii despre criteriile de colecționare, piese și acte de palmares, precum și unele probleme și comentarii de etică a domeniului.

Menționăm în acest sens spațiul de 12 pagini în care autoarea îl prezintă pe distinsul colecționar prof. Tiberiu Kelemen, președintele Secției Numismatice Petroșani, consilier S.N.R. și Președinte al Asociației Colecționarilor de insigne din România.

Este de remarcat preocuparea autoarei de a prezenta în conținutul volumului și 5 tineri colecționari familiarizați deja cu multitudinea de simboluri de pe medalii și insigne ce eternizează poetul, cu biografia și opera acestuia, care în mod asemănător, constituie surse de inspirație și noi motive de creație pentru artiștii domeniului.

Prin includerea tinerilor colecționari în conținutul volumului, autoarea confirmă de fapt starea de conștientizare a acestora față de valoarea spirituală și materială a moștenirii ce o primesc ca dar al continuității.

Noul volum lansat, ce satisface o anumită necesitate (de informare, de curiozitate etc.) este un nou semn de omagiere adus poetului cât și pentru cei care prin pasiunea și preocupările lor, mențin vie, în conștiința neamului, dragostea și aprecierea pentru valorile culturale și spirituale.

Sub acest titlu, prezenta realizare este considerată de autoare:

„ca un punct de plecare pentru o ediție viitoare în care să fie prezentați toți cei cu o moralitate de excepție, cu sentimente alese pentru tezaurului lăsat de înaintași, care în timp și-au adus omagiul și și-au manifestat dragostea la evenimentele aniversării sau comemorării, precum și la diferitele manifestări legate de numele lui Mihai Eminescu”.

Note

- 1- Piesa a fost editată de S.C. „PASSIONATA” Botoșani pentru data de 15.02.2000 cu titlul „PREMIUL EMINESCU”. Tirajul de 50 exemplare se diferențiază:
  - 5 exemplare aur masiv;
  - 7 exemplare cu efigia din aur și suportul din argint;
  - 38 exemplare din argint.
- 2 - Realizată într-un tiraj de 20 exemplare la un atelier specializat din Moscova.

Prof. Tiberiu Kelemen, președintele A. C. I. R., primit după tradiție, în vizita sa de lucru la Cabinetul numismatic și filatelic al Bibliotecii Județene „Mihai Eminescu” din Botoșani.

De la stânga la dreapta: prof. Tiberiu Kelemen, prof. Elena Condrei, prof. Cornelia Vizitac, col. (r.) Ioan Siminișanu și Mihai C. V. Cornaci

SENIORII INSIGNOGRAFIEI ROMĂNEȘTI BOÉR GH. GHEORGHE

Dumitru Pușcașu
Petroșani

Lumina zilei a văzut-o la data de 05.08.1938, la București, părinți fiindu-i Gheorghe (născut la Făgăraș) și Maria (născută Tordai din comuna Mihai Viteazu de lângă Turda).

Primii patru ani de viață îi petrece la București, apoi urmează un an la Debrețin, iar din 1944 părinții s-au mutat la Tg. Mureș unde fiul lor va începe școala elementară în 1945 la secția cu predare în limba maghiară.

Cu ocazia formării detașamentelor de „Pionieri” în anul 1949 este ales printre primii membri ai noii organizații.

La terminarea celor șapte clase elementare, a continuat studiile la Școala Medie Tehnică Mecanică, devenind muncitor cu înaltă calificare, având posibilitatea de a ocupa un post de tehnician. După terminarea școlii a ocupat diferite posturi la întreprinderea „Encsel Maurițiu” devenită ulterior „Metalotehnică”. În urma terminării unui curs Special pentru maiștri ocupă postul de maistru.

În timpul satisfacerii stagiului militar a fost trimis la Școala Regimentală de Mecanic Conducător de Tancuri, este lăsat la vatră ca „Militar de frunte” „Mecanic Conducător Gradul 3” cu funcția de locotenent; fiind instructor conducător de tanc pe timp de pace și conducător al tancului Comandantului Regimentului.

În tinerețe l-a pasionat activitatea sportivă, practicând la început luptele libere iar mai apoi tenisul de masă.

Devenind jucător legitimat de tenis de masă, ajunge campion orașenesc la proba individuală, iar alături de echipa „Progresul” Tg. Mureș cucerește titlul de Campion județean.

Pe lângă activitatea profesională au continuat și preocupările sportive devenind instructor voluntar la tenisul de masă și arbitru de categoria I intern și internațional.

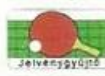
Participând la diferite concursuri atât în țară cât și în străinătate, fie ca jucător fie ca arbitru, a primit diferite insigne sportive care la început au fost strânse într-o vază de flori aflată pe masa din sufragerie.

De aici și până la a începe să colecționeze cu pasiune a fost doar un mic pas pe care l-a făcut atunci când a început să strângă insignele de tenis de masă, care mai târziu vor deveni vedetele colecției personale.

În anul 1985 a fost organizată o Reuniune a Colecționarilor de Insigne, la Tg. Mureș, reuniune la care viitorul colecționar intenționa să participe ca simplu vizitator, dar, din cauza nerespectării programului anunțat în presa locală a ratat această ocazie. S-a întâlnit în schimb cu un colecționar, pasionat de insigne, care deținea o colecție destul de bogată pentru acea vreme. Domnul Szócs Ladislau, căci despre el este vorba, în urma discuțiilor purtate cu domnul Boér, l-a convins pe acesta să devină și el „COLECȚIONAR”, cu panouri pentru expoziții.

În trecut fie spus, domnul Boér Gheorghe este cel mai mare colecționar de insigne cu tematica „Tenis de masă” din România.

Astfel începând din anul 1986 a devenit și el colecționar de insigne, lucru care nici nu a fost atât de greu, fiindcă la Tg. Mureș exista un grup de 10 -12 colecționari pasionați printre care trebuie neapărat amintit Vulcu Adrian. Alături de acest grup domnul Boér va participa timp de zece ani la expozițiile organizate de domnul Beke Ernő la Tg. Secuies și Odorheiu-Secuiesc.

BOER GHEORGHE

Jelvénygyűjtő - Colecționar de insigne

Havasigypár
premiüm tulajdonosa
540034 Tg. Mureș
P-18 Teacului U 1, Ap. 29

Posesor al premiului
floarea de colț
Tel: 0264-267077
0745-296035

Din păcate în decursul anilor s-au organizat tot mai puține intruniri în zonă, mulți colecționari pierzându-se în ceață.

Singurele întruniri ale colecționarilor s-au organizat în raza orașului Petroșani, doar câteva la Tg. Secuiesc, iar spre bucuria celor interesați în circuit a apărut și orașul Alexandria.

La aceste reuniuni a participat cu regularitate, din păcate fiind singurul de la Tg. Mureș.

În fotografia alăturată împătimitul colecționar aflat la început de drum (atunci), alături de soția care l-a sprijinit tot timpul și fără de care nu ar fi reușit să obțină aceste rezultate frumoase.

Cu trecerea anilor, exponatele au devenit tot mai bogate atât din punct de vedere cantitativ dar mai ales al valorii pieselor expuse. Participările la reuniunile colecționarilor i-au fost răsplătite cu numeroase diplome dintre care putem aminti Premiul Special pentru Ramuri Sportive, Diploma de Excelență, iar ca o recunoaștere a bogatei sale activități în domeniul colecționării

insinelor a primit, la 21 septembrie 2008, Premiul „Floarea de Colț” alături de insigna și diploma cu numărul 008.

Participând la Primul Congres Național al Colecționarilor de Insigne din România, a devenit membru fondator al Asociației Colecționarilor de Insigne din România, primind legitimația cu numărul 25 emisă în data de 19 septembrie 2009 la Petroșani.

Speră ca în limita posibilităților și a stării de sănătate să activeze cu aceeași sârguință și devotament și pe viitor fiind un exemplu pentru oricare tânăr colecționar și nu numai. **NU INTENȚIONEAZĂ SĂ TRĂDEZE ONORANTUL TITLU DE „COLECȚIONAR”, CA SĂ DEVINĂ COMERCIANT DE INSIGNE!**

Colecția sa este cel mai de preț lucru pe care îl poate avea și care ocupă un loc de cinste în viața și casa lui.

Trecând în revistă succint deosebita manifestare științifică desfășurată în clădirea Centrului Cultural „Reduta” din Brașov sub genericul „**MONEDA UNEȘTE NAȚIUNILE**” la care au participat concetățeni, specialiști și colecționari din 10 țări europene apreciem ca un moment de vârf al domeniului în România post-belică; evenimentul a fost organizat de: Consiliul Județean Brașov, Societatea Numismatică Română, Secția Numismatică Brașov și Centrul Cultural „Reduta”.

În ceea ce privește continuitatea, este a VII-a mare manifestare, după cele cinci congrese desfășurate în perioada interbelică (București 1933, Craiova 1934, Cernăuți 1935, Cluj 1936, Iași 1937) și după Simpozionul Internațional de Numismatică „**ÎMPREUNĂ ÎNTR-O EUROPA UNITĂ**” desfășurat tot la Brașov, în anul 2011.

Toate aceste manifestări științifice au purtat denumirea de: congres și expoziție sau congrese de numismatică și arheologie sau simpozion internațional dar niciunul dintre ele congres internațional și niciunul numai de numismatică. De aceea, pe bună dreptate organizatorii prin reprezentanții lor: dr. Emanuel Viorel Petac,

col (r.) ing. Șt. Samoilă și dl. director Marius Cristian Cisar l-au numit PRIMUL.

Festivitatea oficială de deschidere a Congresului s-a consumat pe data de 18 oct. 2012 între orele 9 ÷ 1130 cu următoarele: cuvânt de bun venit; teдеum; moment artistic; alocuțiunile oficialităților; cuvântări de salut din partea invitaților; lansarea plachetei, insignei și diplomei; vernisarea expoziției numismatice; lansare de carte:

- MARIUS MIELCZAREC, Polonia - „Tezaure de monede ca dovadă economică”;
- ALESSANDRO CAVAGNNA, Italia - „Provincia Dacia, ștanțele monetare”.

Până la ora 14 au urmat comunicările în plen:

- Giovanni Gorini - „Monede grecești din săpăturile din Magna Graecia și Sicilia; o evaluare preliminară”

- Metodi Manov - „Monedele contramarcate ale regilor sciți din Dobrogea”

- Marius Mielczarec - „Circulația monedelor metalice în Nikonion, Grecia”

- Emanuel Viorel Petac; Aurel Vilcu - „Despre interpretarea unei variante rare de stater tip Lisimach, Atena fără sulia”

- Alessandro Cavagna - „Reformele monetare ale lui Ptolemeu”

Celelalte 32 de comunicări au fost expuse pe parcursul zilelor de 19 și 20 octombrie în cadrul celor două secțiuni: antică și medievală precum și modernă și contemporană.

În ceea ce privește conținutul, două dintre comunicările susținute în cadrul congresului au avut ca subiect insigna:

- Tiberiu Kelemen - „Congresele numismatice interbelice au fost naționale sau internaționale?”

- Radu Petre Bart - „Schlaraffia în România, 1859-2012”

Această stare de fapt vine să confirme din nou importanța insignei ca purtătoare de informații și justifică și în acest fel cele 38 de întâlniri, reuniuni și congrese desfășurate în România în ultimii ani sub conducerea A.C.I.R.

În calitate de invitați la această reuniune internațională în care au fost parcurse subiecte importante de ordin științific și cultural, transmitem și pe această cale felicitările noastre întregului colectiv de organizare pentru reușita manifestării cu speranța de a îndeplini cerințele pentru a fi posibili participanți la alte manifestări.

Mult succes în continuare, maestre Samoilă!

REMEMBER

PITUȘCAN L. IOAN
(1951-2012)

Pitușcan Ioan s-a născut la 12 februarie 1951, la Buziaș într-o familie de intelectuali. Școala primară, clasele I-VIII, o face la Buziaș, iar liceul la Petroșani, unde tatăl era inginer minier.

Fiind elev, la liceu, cunoaște lumea numismaticii, devenind membru fondator al Secției Numismatice Petroșani, de fapt prima secție numismatică din țară.

Facultatea de Construcții Civile din Timișoara o termină în 1975.

În aceeași perioadă se căsătorește din 1972 cu Lucia, iar în 1974 devine părinte, Lucia născându-i un fiu, pe Horia.

După absolvirea facultății în anul 1975, se angajează la Trustul de construcții Chimice Cluj, Șantierul Arad, iar din 1976 pe Șantierul Timișoara.

În 1979 devine inginer proiectant la Institutul de Cercetare Științifică și Proiectare Sectoare Calde București Filiala Timișoara.

În 1896 devine inginer proiectant la I.E.L.I.F. Filiala Timiș.

Din 1991 este inginer proiectant la SAIFTIM (fosta I.E.L.I.F. Filiala Timiș).

În 1996 constituie (în asociere) firma S.C. EUROPROIECT S.R.L. unde a fost administrator și inginer proiectant, firma având variabil câte 20 de angajați permanenți și colaboratori externi. Firma a devenit una de renume în principal în proiectări industriale dar și civile.

Pe linie numismatică, fiind un membru activ al S.N.R. filiala Timișoara, iar din 1989 al Societății Numismatice a Banatului Timișan, a participat cu multe comunicări în cadrul simpozioanelor înainte de 1989 și la cele 31 simpozioane de numismatică cu participare internațională și 4 simpozioane de heraldică și genealogie, organizate după revoluție, prezentând la fiecare simpozion câte o comunicare.

După 1989 a fost principalul sponsor la organizarea și tipărirea programului, afișelor și anexelor pentru simpozioane.

Colecționa monede dacice, românești, bancnote și hârtii de valoare locale și alte piese vechi. Ca și colecționar de insigne a expus la expoziția de insigne „BANATICA” și la unele reuniuni naționale, obținând astfel un loc I cu tematica „Pompieri” la Târgu Secuiesc, de asemenea a prezentat comunicări insignografice care au fost publicate.

Ca și om a fost un bonom, ajutând colecționarii începători cu literatură și sfaturi bune.

La 12 iulie 2012 a trecut în lumea celor dreți acest om deosebit. Trecerea sa în neființă este pentru noi o grea și regretabilă pierdere, dar păstrându-i vie amintirea peste timp el va fi mereu viu în sufletele și mintea noastră.

ODIHNEASCĂ-SE ÎN PACE !

Timișoara 28 iulie 2012

Ilin Milan

www.aciro.ro

TOMA V. DUMITRU (1942-2012)

Cu puțin timp în urmă, în lumea colecționarilor din România s-a răspândit trista veste că inima colegului nostru Toma V. Dumitru, jurnalist la Brașov, a încetat să mai bată.

Toma V. Dumitru s-a născut la Făurei, Județul Vrancea, la data de 20 octombrie 1942. După studiile liceale, a absolvit Academia de Studii Economice din București.

Din tinerețe a fost atras de numismatică, realizând în decursul timpului diverse colecții valoroase, unele fiind unice la ora actuală, precum colecția de „monede tibetane”, „moneda mărunță otomană” sau „aur și imperii”. Pe lângă monedă, obiectul colecțiilor sale a fost foarte diversificat, constând din medalii și insigne vechi, numere rare din ziare și documente legate de istoria presei.

A fost apreciat de colegi pentru vasta cultură general. Umblând mult prin lume și având harul de excelent povestitor, putea să capteze ore în șir atenția auditoriului.

O viață întreagă a fost obsedat de două piese numismatice: insigna „Asociația zdrențăroșilor” –

piesă rarisimă care la ora actual există într-o singură colecție, respective de monedele „J. Pooper”, despre care a susținut numeroase studii în țară, Anglia, Israel, Ungaria, Rusia, etc. A publicat articole în „Jurnalul insignografic” dintre care unul a fost bineînțeles despre monedele „J. Pooper”.

A participat la câteva manifestări insignografice de la Petroșani unde nu a expus niciodată, dar a semnalat în intervențiile domniei sale existența în diverse colecții muzeale a unor insigne foarte valoroase, care nu se regăsesc în expozițiile sau colecțiile din țară.

La data de 18 august, jurnalistul Toma V. Dumitru, colegul nostru, având 70 de ani a pus punct final existenței sale, părăsind pentru totdeauna marea redacție a vieții, aducându-ne aminte cât de efemer este omul în această lume!

Lui îi dorim creștinește, iertarea păcatelor și să-i fie țărâna ușoară!

Ec. Aurel Ionescu
Alexandria

IN MEMORIAM

Astăzi , citind aceste rânduri, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi , iar acum și-au găsit liniștea veșnică

ARAD	Coloman Braun	DEVA	Carculea Ioan
	Triest Anton		Vizesi Mihai
	Istrate Ghiocel		Gyenge Iulius
	Bota Ioan		Ganea Ionel
	Suciu Ioan		Cucuveauu Ioan
	Vasluianu Costachi		
	Pelegriini Victor	MEDIAS	Weber Ștefan
	Forgács Zoltan		Zerbes Klaus
	Fruja Gheorghe		
BAIA MARE	Sási Nagy Bela	PAȘCANI	Niță Vasile
BÎRLAD	Mina Strătilă	PETROȘANI	Poporogu Ion
			Dula Aurel
			Melha Petru
BRAD	Mihai Susan		Schmidt Ladislau
			Morariu Cornel
BRAȘOV	Toma Dumitru		Baban Dan
			Pădure Ioniță
			Marcu Lucian
BUCUREȘTI	Fodoreanu Costică	PLOIEȘTI	Ciudin Eugen
	Popovici Micipsa		Manu Nicolae
	Năstase Petrache		
	Mark Horațiu		
	Sanda Gheorghe		
	Tăzlăuan Toader		SUCEAVA
Curdov Nicolae			
	Umlauf Vitalie	TIMIȘOARA	Voinea Stelian
	Băieș Victor		Knevel Adalbert
	Hîtru Dumitru		Funar Vasile
	Dogaru Ioan		Petrică Nicolae
			Milovan Pavel
BOTOȘANI	Urigiuc Mihai		Pitușcan Ioan
CRAIOVA	Minea Manole	TÂRGU MUREȘ	Tamas Arcadie
	Marinescu Ioan		Papp Iozsef
	Măzureanu Victor	TG. SECUIESC	Kovacs Micșunica
	Bittel Radu		Kovacs Ödön

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniți și tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea insignografiei din țara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

www.aciro.ro

CUPRINS

Scrisoare deschisă de mulțumire	Colectivul de redacție	3
În loc de prefață		4
Cel de al IV-lea Congres Național de Insignografie și cea de-a XXXVIII-a Expoziție Colectivă de insigne din România 25-27 Mai 2012, Alexandria – Petroșani.	Prof. Tiberiu Kelemen Dumitru Pușcașu	5
Premiul „FLOAREA DE COLȚ” –ediția a VI-a Alexandria – Petroșani 2012	Prof. Tiberiu Kelemen	13
Placheta și insigna celui de-al IV- lea Congres Național de Insignografie.	Prof. Tiberiu Kelemen	15
Adunarea Generală a A.C.I.R. Petroșani 26 MAI 2012	Extras din Procesul-Verbal	16
Intensă activitate insignografică în Județul Hunedoara	Dorel Huh	20
Două insigne A.C.I.R. puse în circulație cu ocazia celui de-al IV-lea Congres Național de Insignografie	Viorel Stroe	23
Insigna „MINISTERUL DE RĂSBOIU” (1916-1917)	Mihai C.V. Cornaci	24
O inițiativă laudabilă!	Conducerea A.C.I.R.	25
Insigna A.C.I.R. emisă de Clubul Colectionarilor de medalii „Eminescu”	Constantin Dumitrescu	26
Mina Strătilă ca realizator de insigne	Prof. Costel Giurcanu	27
Placheta și insigna primului Congres Internațional de Numismatică din România, Brașov, 17-21 octombrie 2012	Col. Ing. (r) Ștefan Samoilă	29
Asociația aviatorilor brașoveni la a XXV-a aniversare	Cmd. av. (r) Marius Popescu	33
Insignele CEC emise de-a lungul timpului	Ec. Ștefan Dina	34
Fotbal Club „RIPENSIA” Timișoara în câteva insigne	Ilin Milan	36
Insignele și medalioanele întreprinderilor din Valea Jiului înființate ca urmare a grevei minerilor din august 1977	Dumitru Pușcașu	39
„JIUL” Petroșani și insignele sale	Prof. Tiberiu Kelemen	40
Simbolistica insinelor de apartenență la Organizația Pionierilor din România (1949-1989)	Radu Tabără	43
Insigne realizate la Botoșani	Dumitru Pușcașu	49
Congresele Numismatice interbelice au fost naționale sau internaționale?	Prof. Tiberiu Kelemen	54
Insigna - „130 DE ANI DE LECTURĂ PUBLICĂ LA BOTOȘANI”	Mihai C.V. Cornaci	56
Un volum așteptat „Colecții și colecționari întru Eminescu”	Mihai C.V. Cornaci	57
Seniorii Insignografiei românești - Boer Gheorghe - Tg. Mureș	Dumitru Pușcașu	59
Primul Congres Internațional de Numismatică din România	Mihai C.V. Cornaci, Coriolan Chiricheș	61
Remember – Pitușcan Ioan	Ilin Milan	62
Remember – Toma Dumitru	Ec. Aurel Ionescu	63
In Memoriam		64
Cuprins		65

ISSN 1843-9535